

RESSÓ

DE CAMPOS

REVISTA MENSUAL

Any 11, Núm. 104 • Setembre 98 • 275 Ptes. (I.V.A. Inclòs)

**Entrevista a
Guillem de s'Eixam**

**Pel seu nom
els coneixereu**

**Reflexions sobre
la immigració**

**Presentació
dels llibres
"campos, dibuix i paraula"
i Els Malnoms de Campos**

**Activitats de les festes
de la Mare de Déu d'Agost**

Tota l'actualitat esportiva

Entrevista a Tomeu Ballester

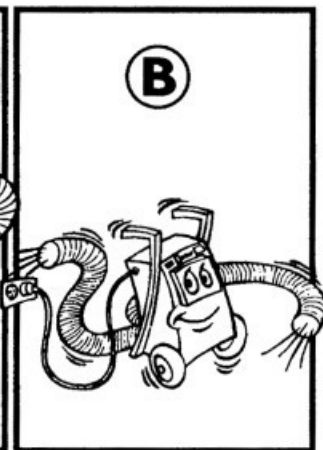
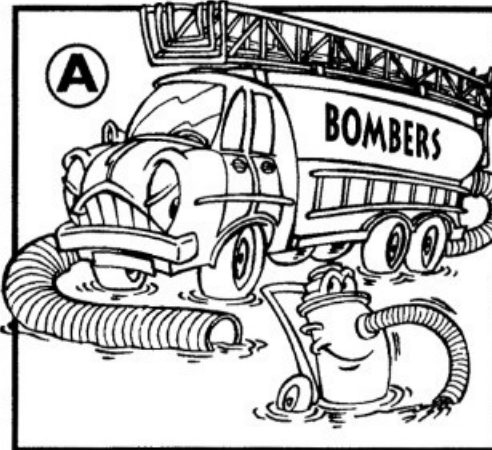

TALLI I GUARDI AQUEST ANUNCI

Problema

Solució

SOLUCIÓ A: L'ASPIRADOR D'AIGUA RUSKOL ARREPLEGA ELS 10 cm. QUE ELS BOMBERS NO PODEN.

SOLUCIÓ B: EL DESHUMIDIFICADOR RUSKOL ARREPLEGA FINS A 40 L. DIARIS. AIXÍ EL SINISTRE QUEDA SEC EN POC TEMPS.

ES LLOGUEN

PER A MÉS INFORMACIÓ

Ruskol

AVDA. LOS CLAVELES, 29 - PALMANYOLA

TEL./FAX: (971) 61 70 79

Ara, canviar a més li costarà menys.

Gesa

**CANVIÏ
a 220V**

Informi's:
(cridata gratuïta)

900-220.220

TOT SÓN AVANTATGES

Sumari

Reflexions sobre la Immigració

Diuen que...	4
Vos recomanem	5
Cartes dels lectors	6
Els Malhoms de Campos.	7
Uschi Burguer exposa...	8
Campos dibuix i paraula	9
<i>In Altaris servitium</i>	10
ASDICAMP...	11
Inaugurada una galeria d'Art...	12
Exposició Música...	12
Notes breus	13
Es Jai de la Sala	14
Històries d'aparcaments...	15
Xerrada a quatre bandes	16
Pel seu nom els coneixereu	18
La llavor de Sor Ma. Rafela...	19
Fent una volta per la vila.	20
Conversa amb...	22
Col·laboració	23
Pàgines Literàries.	24
Xerrades d'en Pere Qualsevol	25
Educació	26
Concert Corals	27
Joan Manresa	27
Pregó de Festes	28
Lletres a la tieta	29
Futbol segona regional	30
Visites nocturnes...	31
Jaume Vidal torna d'Alemanya	31
Sa Pesquera	32
Escacs	33
Wing Tsun	34
Bàsquet	35
Futbol 3a. divisió	36
Futbolet	37
No són maneres	38
Entrevista esports	39

Mallorca els mallorquins constituïm una cultura minoritària i és ben palpable que no hi ha una relació més que econòmica entre nosaltres i els col·lectius diferents que han vingut a viure a aquesta terra. Fer aquesta afirmació pot parèixer tendèncios i exagerat però si analitzem la qüestió en termes de sociologia no podem acceptar que les coses siguin massa color de rosa. Ens trobam davant una realitat multicultural; tenim "mallorquines", alemanys, britànics, marroquins i castellans, aragonesos, extremanys, etc. Però demanem-nos seriosament si hi ha un reconeixement seriós per part d'aquests col·lectius cap a la cultura d'aquí. La resposta és més bé negativa. Per això, s'ha de fer la passa de la multiculturalitat, un concepte que conté una idea d'intercanvi entre les parts, una comunicació comprensiva entre identitats que es reconeixen com a distintes entre elles. La varietat és positiva però no s'ha de trepitjar ningú i s'han d'evitar els ghettos. A Mallorca s'afegeix un problema i és que els mallorquins som com som: una minoria, ja s'ha dit, i amb molt poca autoestima. La possibilitat de trobar la llengua catalana a un lloc costaner i escrita a la carta d'un restaurant, per exemple, pot arribar a ser més difícil del que ens imaginem. Abans hi trobarem estadísticament el suec. Un idioma, el català, que no defensam a bastament.

És evident que això s'ha de contextualitzar en el funcionament d'un tipus determinat de turisme. El trist és que, aquest tipus de turisme, és el més nombrós i manca veure la seva rendabilitat. Tornant al tema de la possible coexistència entre diferents cultures no podem eludir que és un fenomen complex a les totes. Els qui pensen que diverses ètnies sempre es respectaran i es comportaran com en un carnaval simplifiquen molt el tema i no tenen present la variable tan preocupant de l'escassetat de recursos i benestar. Les societats estan sotmeses a les relacions econòmiques i aquestes a les voluntats polítiques. I una distribució de la riquesa no és precisament la voluntat del liberalisme "centrista" que el nou ordre mundial propugna. Hi ha pobres perquè hi ha rics cada vegada més rics i hi ha cada vegada més pobres.

En tot el tema de la immigració i de la desigualtat si es pot afirmar una cosa com a certa és la inoperància dels polítics i administracions corresponents que si no canvien aconseguiran que aquest planeta d'aquí cinquanta anys es converteixi en un infern. No és una profecia de cap gurú televisiu. Si ens aturam a pensar que la llei d'estrangeria de l'any 1985 ha quedat totalment obsoleta, si miram la realitat de l'estat de Gibraltar i el cinisme exacerbat del negoci que s'hi realitza... Reben els de sempre els desheretats i els pàries mentre Àfrica s'acosta. Estam al davant d'un tema universal, d'un dels grans reptes del moment històric que vivim per a qualsevol país, govern i força política.

No es pot permetre el retrocés dels drets humans allà on es preparen fastuositats pel seu cinquantenari. A l'ONU s'encetaran botelles de cava però la brutalitat continuarà i en qualsevol moment morirà, s'explorà, s'assassinarà una cultura o un immigrant.

Tornant a Mallorca que és a on som, hauríem de començar a pensar en aquestes històries que no són divagacions. Aquí hi cap tothom que vulgui estimar aquesta terra que és nostra. Segons dades de 1994 l'increment de la població estrangera a Mallorca té un percentatge superior (14'24%) a l'evolució demogràfica d'immigrants de l'Estat Espanyol (8'71%).

Mentrestant molts troben que el català és una imposició. Quan fa fere-dat comprovar què queda, quin espai se'ns atorga com a poble en els mitjans de comunicació. No pretenem que ningú no renunciï al que és la seva cultura però a nosaltres ens n'han fetes moltes rient, rient. En el curs escolar 1995-96 hi havia 8 alumnes estrangers matriculats a cursos de català a l'escola oficial d'Idiomes. No pensam malament de ningú però les expectatives que un alemany adult vulgui aprendre mallorquí són difícils sobretot si començam per no donar-los a conèixer que aquí tenim un idioma. Si els seus fills no van a escola i a escola a on el català sigui una assignatura no de caràcter folklòric farem els ous en terra. Llavors tenim els marroquins: que tenen un 60% d'analfabetisme en el seu país regnat pel totpoderós Hassan II. Vènen i arriben embadalits pel somni europeu: televisió, cotxes, jornals astronòmics... I per aquí no sabem més que fer-los fer la feina que està sobresaturant Mallorca. Vindran anys pitjors i ens faran més cecs com diu Sánchez-Ferlosio? No podem badar, comencem a parlar-ne.

Diuen que...

- Encara no fa gaire, 20 persones campaneres de cada 100 vivien del camp.

- En canvi, ara, els horts i les vaqueries es van convertint en residència d'externs.

- Quan estan a punt de tornar obrir els abocadors, Tirme i El CIM volen enviar els ferros del vell abocador de Campos a reciclar a la Península. Els cercadors de ferro vell hauran acabat la feina.

- El metall més abundant que s'ha trobat ha estat el provinent de les llaunes. Tanta sort que ara ja tenim contenidors selectius.

- Els tres grups de l'oposició campanera en bloc acusen el PP governant d'afavorir una empresa campanera que ni tan sols estava registrada, d'aquelles fantasmes que es formen per fer negocis. Es veu que l'oposició ja no se'n recorda dels 40 anys de dictadura.

- L'oposició, ingènuament, pensa que podrà fer canviar l'actuació del govern municipal, quant a l'explotació dels aparcaments de can Pere Ignasi.

- El batle diu que fan les coses bé i que es pretén confondre l'opinió del poble. En temps del general també deien que es feien les coses bé.

- El Diari de Balears ha fitxat un bon col·laborador de la revista Ressò, en Jaume Lladó. Els seus articles són molt interessants.

- No s'entén perquè l'Ajuntament no fa complir el conveni a l'empresa FOCSA que s'encarrega de la recollida de fems. Havia de fer nets els contenidors durant l'estiu un pic cada mes. Això deu esser l'estiu de l'any que ve.

- Ah, però per si no ho sabíeu, per devers l'Ajuntament pensen que si el contenidors estan bruts és per culpa dels campaners que no els saben usar.

- Campos ha tornat fer primer, és la carretera de Mallorca que fa primer en nombre d'accidents o accidents, digau-li com vulgueu.

- Així justificaran l'autopista,

però coneixeu cap lloc del món on no hi hagi accidents a les autopistes?

- Festes passades, coques menjades, molta calor i els paperrins han quedat intactes. L'any que ve podran ser millors.

- El més de mig centenar de campaners que varen anar a la Casa de Cultura de Sa Nostra a veure el muntatge poèticomusical de Joan Manresa, varen quedar ben satisfets.

- El nou Centre de Salut de Campos estarà llest a principis de 1999. I que tots ho vegem!

- Es recullen firmes per demanar la dedicació d'un carrer a un campaner

- El regidor d'hisenda del consistori campaner troba que els recollidors de firmes antiautopista fan el ridícul. Ara amb el pla Mirall, tothom podrà mirar-se dins el mirall.

- El batle no es va solidaritzar amb els dels pobles veïnats a l'hora que tots tenguessin ambulància. Que ja li va bé que estiguin centralitzades a Campos.

- La mitjana de 25 multes que han posat diàriament els guàrdies municipals, per no aparcar al lloc corresponent, no els haurà obligat a fer hores extraordinàries. Esperam.

- Sobraran moltes de faroles. Idò, les durem a reciclar amb el ferro.

- Fins i tot amb les faroles es fan parts i quarts. Si vius devora alguna personalitat...

- Alguna autoritat municipal estarà molt il·luminada.

- Es diuen moltes més coses que en aquesta secció no es diuen.

- Arribaran grans subvencions per pal·liar la crisi de la tàpera.

- Si l'any vinent els campaners no poden vendre les tàperes, dimitirà o serà cessat el regidor d'agricultura. O no n'hi ha?

- Malgrat tenir la millor policia del món, per algunes voravies els vianants no hi poden passar perquè estan totalment cobertes de materials.

- A molts de carrers hi ha cotxes aparcats a les dues bandes, per molts de discos que ho prohibeixin.

- Alguns redolets que ocupen els contenidors de fems fan empeguir, semblen d'un poble del tercer món.

- Ningú no podrà dir que no n'hi ha de feina per fer.

- Enguany el Club Esportiu Campos farà la millor campanya de

la seva història. Feis-vos-en socis.

- L'oposició vol dur l'assumpte de la plaça de can Pere Ignasi als jutjats. I van...

- La qüestió és que s'ha resolt d'una manera fantasmagòrica la concessió de la construcció de la plaça i aparcaments, això ho ha decidit una comissió de govern fantasmal i s'ha concedit a una empresa fantasma.

- El batle diu que tot va bé, tot s'ha fet bé, tot és correcte, tot és legal. Espanya va bé i Campos també.

- Nedar a les nits de lluna plena fa tornar guapos.

- Els polítics del nostre poble diuen de tant en tant la veritat, per tal que els creguin quan menteixen.

- D'acord amb les iniciatives que ha posat en marxa el PP i d'acord amb els homònims de Santanyí, les obres que es fan a Campos duren aquests noms:

- Enllumenat Andreu Prohens
- PAC Rafael Mas
- Teatre Joan Molina
- Aparcaments Catalina Gelabert

- Els terroristes contra la llengua pròpia de Mallorca han aturat l'emissió de TV3 durant més de 24 hores. Alguns pensen que és perquè estaven empenyats que molta gent escollís aquella TV per veure el partit Barça - Mallorca.

- A punt de dur la revista a la impremta han començat les obres a la plaça de can Pere Ignasi. L'empresa ha deixat d'esser fantasma.

- ARCA demana que es paralitzin les obres fins que no es resolgui l'expedient de declaració de Bé d'Interès Cultural.

- Les Normes Subsidiàries no contemplen la construcció de l'aparcament.

- La Comissió de Patrimoni Històric del consell de Mallorca estudia la petició d'ARCA de paralitzar el projecte.

- Pere Ollers, campaner, president d'ARCA i coordinador de RESSÒ, ha enviat una carta a Patrimoni i una altra a l'Ajuntament, afirmant que aquestes obres no es poden dur a terme.

- El batle, erra que erra, diu que tot va bé, tot s'ha fet bé, que tot és legal i en el cap trobarem les voltes.

- La plaça des Pou Nou, amb la millonada que va costar, fa oi.

- Dins la pica, en lloc d'aigua, hi ha pixum. No l'han feta neta fa anys.

- I els cavallets tots espenyats. I l'arena excusat de cans.

Vos recomanam

• Que llegiu, al Diari de Balears de 10 d'agost, l'article d'opinió d'en Jaume Lladó, Urbanisme a la carta i sabreu perquè l'Ajuntament ven part del poble per un plat de lleties.

• Que llegiu, al Diari de Balears de 24 d'agost, l'article d'opinió d'en Jaume Lladó, Tothom es pot equivocar i així sabreu perquè Joan Verger ho té cruu amb l'assumpte de l'autopista de Llevant.

• Que mengeu formatge amb raïm.

• Que mengeu pa amb oli amb tomàtiques de ramellet.

• Que mengeu raons frits amb salsa de tomàtiga i pebres.

• Que ensenyeu, perquè mentre ho feu, apreneu.

• Que aprofiteu les oportunitats: es presenten tard i se'n van aviat.

• Que aneu alerta en posar-vos a l'ombra de qualche figuera, perquè si els rajos del sol la traspassen, vos poden aigualir el cervell.

• Que també aneu alerta amb les figueres que per molt que les cuideu, n'hi haurà que no fruitaran, perquè no arrelen i no es volen integrar.

• Que penseu en això: haver complit el segle, els 100 anys o els cent números, això possibilita que ara es facin els 101, els 102, els 103, els 104,...

• Que penseu també aquesta: el nordest s'anomena gregal i també vent de grec, d'altres l'anomenen gargal i "gregal matiner, gregal trapacer", si és gregal i brusca dura, pescada segura", "gregal la mou i llevant la plou", etc.

• Que tireu coets a més de quan guanya el Madrid, també quan guanya el Barcelona, malgrat tengui d'entrenador en Van Gaal.

• Que vos alegreu quan guanya el Barça, encara que el seu president sigui en Núñez i que estigui despersonalitzat.

• Que vos ho passeu molt bé quan guanya el Mallorca, perquè és el nostre equip, encara que també estigui despersonalitzat. I si guanya al Barça, també hem d'estar molt contents, encara que hàgin guanyat a un equip germà.

• Que vos faceu socis del Campos i del Mallorca. El Campos quedarà dels primers i el Mallorca també.

• Que mireu TV3 la nostra televisió nacional, encara que els fatxes pudents intentin destruir el repetidor.

• Que especialment vos entretengueu amb el programa "Les mil i una" i veureu com en Jordi quan fa televisió per al seu país, el nostre país, ho fa cent vegades millor que quan el posen a una TV privada i estatal.

• Que llegiu diaris en català, la nostra llengua, la llengua pròpia de Mallorca, com el Diari de Balears, que ja és més que major d'edat i fa un periodisme molt digne. Llegiu en la vostra llengua i no vos avergonyiu de fer-ho!

• Que llegiu revistes en català com la revista Ressò, El Temps, l'Estel de Mallorca i deixau de llegir totes les que no respecten la nostra llengua. Pensau-vos-ho una mica.

• Que si voleu tornar a llegir els consells del Vos recomanam de revistes Ressò passades, llegiu la revista Estel de Mallorca de 15 d'agost de 1998.

• Que escolteu ràdios en la nostra llengua com Catalunya Ràdio, Catalunya Música i Catalunya

Informació. Deixau les que bandegen la nostra llengua o les que li donen només una importància folklòrica.

• Que aneu al teatre en la nostra llengua, la llengua catalana i així dignificareu la nostra cultura.

• Que exigiu als poders públics que posin les mesures necessàries perquè puguem veure cinema en català. Quan en facin, assistiu-hi.

• Que voteu partits que defensin el nostre poble, la nostra illa, la nostra llengua i la nostra cultura.

• Que deixeu de votar els partits que només obeeixen ordres d'enfora, que només cerquen omplir-se les butxaques i que no tenen cap mirament en destruir el que sigui, perquè troben que quan es noti el desastre que han fet, ells ja no hi seran.

• Que utilitzeu la paraula i el diàleg quan vulgueu manifestar el vostre pensament i oposau-vos frontalment a tots els que volen limitar la llibertat d'expressió.

• Que penseu perquè heu de seguir els consells dels Vos recomanam anteriors: L'abril de 1938 quan les tropes franquistes ocupen Lleida és afusellada la làpida de pedra en què hi ha gravada la poesia "Al campanar de Lleida", de Magí Morera i Galícia, perquè és escrita en català.

• Que penseu també que en aquelles dates es pintaven a les parets rètols com aquests: "Si eres patriota habla español..., si no lo eres, fastídiate y háblalo también."

• I per allò del centre, ni dretes, ni esquerres, ni conservadors ni progressistes, etc., etc. que diuen alguns, reflexioneu en aquestes màximes aristotèliques: "No hem de ser covards ni temeraris, sinó valents (massa poca valentia és covardia; massa valentia és temeritat. Tampoc no hem de ser avars ni pròdigs, sinó generosos (ser poc generós és ser avar; ser massa generós és ser pròdig)". Això filosòficament es pot resumir així: "Només per mitjà de l'equilibri i la moderació és possible arribar a una vida feliç i harmònica"

Estació de Servei Campos, C. B.

Obert 24 h. Autoservei
Gas-oil a domicili

Carrer Sant Blai, 19 • Tel. 971.65.01.53 • CAMPOS

Ca'n Pellisseta

Flors

Floricultura

Flors i plantes
Composicions florals

Plaça, 28 - Tel. 971 65 03 17

07630 CAMPOS

Mallorca

S'esquela

Estimat lector,

Vull avançar-me a la teva segura sorpresa i com a preàmbul a l'espècie de glosa que seguirà, donar-te algunes explicacions.

Estic segur que et sorprendràs de veure que un professional, que hauria de ser "sèrio", escriure sobre temes "sèrios" i des d'un punt de vista tècnic, surti ara amb una glosa, segurament de poca qualitat quant a forma, i d'escàs interès quant a tema.

A més, la possibilitat que qualcú se senti ofès et farà pensar que hauria de ser una altra raó, i per ella mateixa suficient, per no donar-la a publicitat.

I, finalment, una tercera raó per deixar de publicar-la seria la seva segura incorrecció lingüística amb què està escrita.

Però jo tenc tres contra-raons:

No tenc per incompatible la serietat amb el gust i afició a l'art popular de la glosa.

A més, no puc, ni vull deixar de criticar i de donar la meva opinió sobre fets que em pareixen criticables, aturat únicament per miraments humans.

I, finalment, deman que, dins el respecte genèric que mereix tota persona, se'm permeti deixar al marge tota la "parafernàlia normalitzadora" catalanista que, per altra banda, respect, entesa com a científicament correcta i necessària, però que en el cas de la glosa popular crec innecessària i fora de lloc, ja que la glosa popular és per definició, el contrari de la poesia culta, i generalment conté incorreccions ortogràfiques, lèxiques, etc. Per exemple aquesta:

De dotze hores que té el dia
amb tu onze pensaré
i tres quarts hi afegiré
tants m'agrades, vida mia.

No es pot negar que aquest "vida mia" (castellà pur i dur, dins una glosa en mallorquí) és un tir d'es-copeta dins el silenci d'una missa.

Dit això, segueix la glosa (o el que sigui).

Em fan gràci' es funeraris
quan redacten ses esqueles
d'es morts des nostre poble:
pareix no tenen altra manera
de dir-mos es mort qui és,
que fer complida referència
a pares, mares, genres, nores,
cusins o altra parentel·la.
I així un es fill d'en Tomeu Sec
altra viuda d'en Sirvela,
o viudo de n'Aina Ramona,
o cunyat de na Mamella:
quasi ningú és ell, sinó part
anònima de sa família seva.
Jo comprenc que es funeraris
segueixen ordres concretes
des familiars des morts,
que pareix que es consideren
més importants i coneguts
que es difunt que representen.

I com a mostra, un botó:
quan va morir, temps enrera,

un ben conegut i amb nom propi
no posaren "En tomeu de... ca seva",
sinó "s'homo de Doña Tal";
fet que inspirà sa glosa aqueixa,
que prec a qui es senti al·ludit
no la prengui com ofensa:
"T'han llevat COVENT, punyeta,
t'han fet sa guitza, Tomeu.
i dóna gràcies a Déu
que no t'han posat BRANQUETA"

En aqueix cas no es tracta sols de posar mal-noms dels familiars del difunt per facilitar sobre de qui es tracta, sinó que s'endevina un clar propòsit d'amagar un malnom "plebeu" i posar al seu lloc un nom de "senyor" (o "senyora", que és el mateix); no fos cosa que posant també aquell, es produís una no valguda "contaminació".

Aquest suposat propòsit va ser la causa profunda d'escriure l'anterior quarteta.

Perquè jo comprenc i accept el típic fenomen (no sols local, sinó que crec propi de la part Forana i, sobretot, de temps un poc passats) de "senyors" i "no senyors". Terme, el de senyors, mal de definir i concretar, i que no sempre coincidia amb "ric" (n'hi havia algun que no ho era i, en canvi, sí rics, que no per això eren senyors).

Entenent, acceptant, comprenent i respectant aquest fenomen, el que no comprenc ni accept és que se'n faci ús discriminatori, públicament... i per escrit, en aqueixes altures des del segle XX... quan aqueixes coses ja sonen a estantisses. I el que menys accept és el "ninguneo" que va representar pel mort, en aqueix cas.

Andreu Adrover Rigo

JAUME FERRER I MAS

Reparació i Venda de Motos
Motoserres i Motocultors
Carrer Lepanto, 1 - Tel. 971.65.00.60 - CAMPOS

Taller i Servei de Pneumàtics M. BORDOY

SERVEI OFICIAL MICHELIN
Venda i Reparació de Pneumàtics
Equilibrat Electrònic
Servei de Reparació vulcanitzats

Carrer Victòria, 57 (Cantonada Carrer Felanitx)
Tel. 971.65.21.93 • CAMPOS

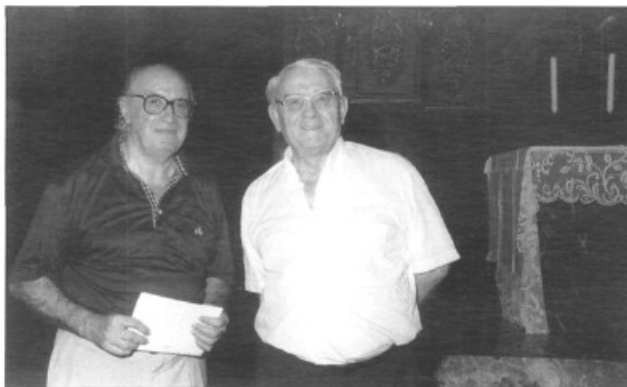
Els Malnoms de Campos

"Els malnoms de Campos" és fins ara el darrer llibre que Mossèn Gabriel Reus, rector de la Parròquia de Campos i prolífic autor de monografies locals, ha oferit als lectors que vulguin conèixer aquest interessant aspecte de la història, en aquest cas antroponímica, del municipi. Són ja més de vint obres les que sumen i configuren la col·lecció de Publicacions de la Parròquia. Mossèn Reus és amb tota seguretat una persona dotada d'una rotunda capacitat de treball i aquests materials que ha anat traient a la llum seran d'ineludible consulta per qualsevol investigador que vulgui apropar-se al coneixement de la història local.

La presentació de l'obra, que ha quedat reflectida en unes magnífiques planes introductòries en el volum, va ser duita a terme pel catedràtic de la Universitat de Barcelona Joan Veny. Una veu més que autoritzada i solvent per acompanyar la recerca que el Rector Reus, amic de la infància del reconegut filòleg campaner, ha realitzat.

Veny recalca l'interès filològic i històric que presenta aquesta recopilació d'una part del patrimoni cultural i idiosincràtic com el que suposa la malnominació. Així mateix en les paraules de Joan Veny hi hagué un reconeixement a l'esforç de compaginació de la tasca pastoral i erudita que Mossèn Reus està fent.

Reus per la seva banda manifestà que no pretén que aquest sigui un llibre definitiu i que cal considerar-lo una aportació. El llibre, afegí, va sorgir d'una curiositat mantinguda al llarg dels anys i les recerques pels

— Joan Veny s'encarregar de prologar el llibre de Mn. Gabriel Reus

arxius i papers antics dels qui sempre havia anotat els malnoms que trobava. Però fou concretament el descobriment d'un cens eclesiàstic de l'any 1931 que multiplicà el ja important cabdal d'informació.

El llibre de Reus és un bon treball si pegam una ullada a les seves planes i el comparem a les feines d'aquest tipus que s'han duit a terme a altres pobles de Mallorca on s'han fet aquestes compilacions. Seria molt interessant un dia poder fer un estudi comparatiu dels malnoms als pobles de Mallorca i el qui s'hi decideixi a fer-lo trobarà en el de Campos, un llibre prou sòlid i respectable per posar fil a l'agulla.

Montserrat Alcaraz

Mutua General de Seguros

Fundada l'any 1907

**AL SEU SERVEI
A TOT ESPANYA**

A Campos

Joan PUIG OLIVER

Maria MANRESA PASCUAL

Carrer Victòria, 36

Telèfon 971 650 494

Gestoria

ADROVER

TRAMITACIONS I ASSEGURANCES

Convent, 13 • 07630 CAMPOS
Tel. 971.65.27.01 • Fax 971.65.27.00

Uschi Burguer va exposar a ca'n Xim

Per les festes de la Mare de Déu d'Agost la retratista Uschi Burguer va voler mostrar al poble que ha triat per viure el seu treball de fotografia artística. Uschi ha manifestat el seu tarannà obert i contrari a l'aïllament i en Miquel Fidever li va obrir les portes del seu ca seva en aquell moment perquè no quedàs, aquesta actitud, sols en bones intencions i es fes realitat tan bona disposició mútua.

Les obres que poguérem veure ens mostren tota una capacitat de seducció i sensualitat que els petits objectes oblidats poden transmetre. És aquí, en el procés de descoberta i sorpresa, que intervé la capacitat artística. Uschi ho té ben clar i subscriuria segurament allò que va dir Sanchis Guarner; que no hi ha temes menors sinó maneres menors de tractar els temes. Així, una clau d'electricitat antiga, l'intermitent d'un cotxe abandonat, una gàbia rovellada, unes restes esquelètiques ... quan són embellits per la mirada fotogràfica recuperen un encís que restava ocult.

Montserrat Alcaraz

BAR CA'N NINA

VARIATS, ENTREPANS

I BERENARS

OBERT DES DE LES 5 DE LA MATINADA

Carrer Sa Creu, 6
07630 CAMPOS

Tel. 971.65.28.59

CLINICA DENTAL

CATALINA LLADÓ VIDAL

Llicenciada en Odontologia

SERVEIS:

ODONTOLOGIA CONSERVADORA

(càries, reconstruccions,...)

ENDODÒNCIA

PERIODÒNCIA

(malalties de les genyives,
mobilitat dental,...)

ODONTOPEDIATRIA

(tractaments odontològics
dels infants)

ODONTOLOGIA PREVENTIVA

(neteges, fluoritzacions,...)

GERODONTOLOGIA

(tractaments especialment adreçats
a la gent major)

ORTODÒNCIA

Carrer del Tren, 2 - 1r

(Cantonada amb c/. Aigua)

Tel. 971.16.01.60

HORARI:

De dilluns a divendres

de 9 h. a 2 h. de 16 h. a 20'30 h.

Campos, dibuix i paraula

Fruit d'una antiga amistat i una dedicació cap a l'activitat artística compartint també una estimació envers el poble on han nascut i viuen Antoni Mas i Joan Pomar —o Joan Pomar i Antoni Mas— han publicat el llibre "*Campos, dibuix i paraula*". En el seu pròleg Joan Veny, que sempre es mostra generós i disposat a donar suport a les iniciatives culturals que vulguin enriquir Campos, podem fer-nos una idea de quin és el mèrit del llibre. Tanmateix són sempre les paraules, i en aquest cas també els dibuixos, dels autors les que realment s'han de sospesar per fer-nos idea del resultat aconseguit. Aquest llibre no hauria de ser una "arqueologia sentimental" perquè molt del suggerent i encisador que té el poble ho seguirà essent si ho defensam i no consentim que ho facin malbé. I és que el que s'ha espenyat podria no haver-se espenyat. És avinent fer aquest comentari perquè pareix haver-hi una preocupació, de manera implícita i altres moments més explícita, una insinuació nostàlgica que va més enllà del "qualsevol temps passat fou millor" en les paraules de Joan Pomar. També els dibuixos a tinta d'Antoni Mas seleccionen unes imatges ben definides de Campos: les "postals" que encara es poden fer. Racons suggerents com ho era l'esplanada de la Torre de Son Durí, Ses Covetes abans de la inacabada fanfarronada damunt les penyes, com era també molt més bella la panoràmica del poble sense la capsa de cartró dels "24 pisos"... per posar alguns exemples. Els paisatges, les coses belles, són -i a Mallorca ho hem constatat bé- uns valors delicats i indefensos. Joan Pomar ens parla de la bellesa de les voravies de pedra, del subjugant color de les façanes antigues, del tremolor de la mar... Per la seva banda Antoni Mas sap ben bé quina és l'alquímia que transforma en art la bellesa agafada de la realitat. Tampoc segurament li agrada que ofeguïn aquesta possibilitat i són obra seva uns quadres com el de Ses Covetes abans del desastre que va exposar a Ses Escoles Velles, o el que va

— Moment de la presentació del llibre "*Campos, dibuix i paraula*"

cedir a la plataforma antiautopista on mostrava una carretera de Santanyí que no té res de monstruós, pavorós ni desolador en comparació a l'autopista que es vol fer.

Saben, tant Antoni Mas com en Joan Pomar que el benestar és mesura, que com deia Miquel Àngel Riera hi ha un Déu anomenat equilibri massa poc venerat per aquestes latituds.

Esperem que els lectors d'aquests llibres que ara ha sortit a la llum aprenguin el missatge de conservar l'autenticitat de Campos. Una autenticitat que no ha tengut mai el color de l'asfalt ni la gespa de camps de polo. Com el batle diu en les paraules de presentació: "És molt natural i, especialment humà, que els arbres no ens deixin veure el bosc". Li donam la raó perquè és ben veritat. Tan sols caldria insistir que per a paliar aquest problema de perspectiva que anota Andreu Prohens és molt bo llegir llibres i cultivar el seny. Aquest n'és un de llibre. Endavant idò.

Redacció

PUBLICITAT A RESSÒ Carme Llaneras.
Tel. 971.65.21.32 • Fax. 971.65.01.47

FIO
CAMPOS

Escola de Formació Vial

Carrer Plaça, 24 • Tels. 971.65.29.29 • 908.43.52.33
07630 CAMPOS

Vibrats Lladó, C. B.

Bigues pretensades
Taulons de formigó
Gordineses, escales i forns

Jaume I, s/n. - Tel. 971.65.06.75 - CAMPOS

Una exposició singular: *in altaris servitium*

Amb motiu de les Festes d'Agost d'enguany el Centre Cultural ha organitzat una exposició ben única i singular.

Es tracta de l'exposició, en el marc incomparable de Sa Rectoria, que ha tret a llum algunes de les casulles i vestits i ornaments litúrgics de més relleu que romanen en mans privades (per raó d'herència, o de donació, etc).

Hem pogut gaudir, amb una exquisida presentació i col·locació, de moltes peces de vestits litúrgics que ja no veim utilitzar per raons ben òbvies.

Hom destacaria, sens dubte, la part de la col·lecció que hem pogut veure del conegut capellà Mn. Bartomeu Arcas, amb casulles d'una preciositat i d'una confecció realment excepcional.

En el conjunt solemne de l'exposició hem pogut veure casulles datades dels segles XVII, XVIII, XIX i XX. Naturalment, amb una evolució lògica tant de formes, teixits com de dibuixos i motius. Era molt significatiu el vestit de cor complet de Rector, imatge d'un passat, avui històric, de la nostra Parròquia.

— Una exposició molt visitada fou la de les casulles i vestits litúrgics de col·leccions particulars.

Hem d'agrair al grup entusiasta del Centre Cultural que hagi volgut treballar en aquesta Mostra tan única i tan desconeguda.

Redacció

**COMERCIAL
RAMBLA**
TEL. 971.65.25.01

Jardineria,
Decoració
Art Mallorca

Rambla, 14 • CAMPOS

J. Jesús Guillén

CONSTRUCCIONS

Escorial, 64 • Tel. i Fax. Ofic. 971.65.25.01 • CAMPOS
Tel. Mòbil 989.68.23.92

**PRODUCTES
ADROVER**

Carrer Menorca, s/n. • Tel. 971.65.00.54
07630 CAMPOS

IMMOBILIÀRIA - RAMBLA

Compra i venda de vivendes, pisos,
finques, terrenys i solars,
control de finques,
valoracions immobiliàries, hipoteques

GENERALI
Companyia d'Assegurances

Assegurances de cotxes,
embarcacions, locals i vivendes,
Assegurances mèdiques.

Telèfon
971.65.25.01
Rambla, 14
CAMPOS

SALVÀ - CLADERA, S.L.

FUSTERIA

S'Adoberia, s/n. (Trevesia)
Tel. 971.66.18.04
07260 LLUCMAJOR (Mallorca)

PNEUMÀTICS I SERVEIS

PALENZUELA

NOVA TENDA DE BICICLETES
REPARACIÓ I RECANVIS

Carrer Manacor, 2 - A - Baixos - Tel. 971.65.00.13 - Part. 971.65.11.65
07630 CAMPOS

✓ Local

ASDICAMP ha aconseguit que les platges es facin accessibles a tothom

Com molts de vosaltres haureu notat, a les diferents platges de Campos s'hi han instal·lat unes rampes de fusta que permeten que es pugui arribar a la mar amb una cadira de rodes. El que la majoria no sabreu és que això s'ha realitzat a instàncies de l'Associació de Minusvàlids Psíquics i Físics de Campos (ASDICAMP).

Tot va començar el passat vint-i-dos d'abril quan ASDICAMP va presentar a la Sala un escrit on es sol·licitava que es prenguessin mesures perquè els disminuïts físics poguessin accedir a les platges campaneres. Aquesta petició anava acompanyada amb un projecte ja fet, inspirat amb les rampes que ja existien a Santa Ponça i una sèrie de fotografies d'elles, amb la idea de facilitar la feina als tècnics municipals.

Dia onze de maig arribà la resposta de l'Ajuntament: no hi havia pressupost per dur a terme l'adaptació de les platges, però es presentaria el projecte a la Conselleria de Turisme perquè estudiassin la possibilitat de subvencionar-lo. Els directius d'ASDICAMP no varen quedar gaire satisfets amb la resposta, però al final, pel juliol, s'instal·laren les rampes a sa Ràpita, ses Covetes i es Trenc, inclús amb una major qualitat del que preveia el projecte presentat. Segons Guillem Burguera, vicepresident d'ASDICAMP, les obres suposen una millora pels drets dels minusvàlids, si bé es podria haver completat amb un tram de rampa enrotllable que permetés arribar dins l'aigua, tal com passa a Santa Ponça, i que ara no és possible per molt pocs metres.

FOTO: Damià Prohens; Foto Vidal - Campos

— A les platges de Campos s'han instal·lat rampes que permeten accedir-hi amb cadira de rodes.

Per altra part, i per pròpia iniciativa, l'Ajuntament ha instal·lat una cadira articulada a la piscina municipal perquè els disminuïts físics puguin entrar-hi i sortir-hi sense problemes.

ASDICAMP també pensa demanar que es construeixi una rampa amb una inclinació màxima del sis per cent a l'entrada del nou ambulatori que permeti accedir-hi amb cadira de rodes.

Jaume Lladó

tot temps

SABATES

Nova Direcció **Anita Durán**

Creu, 4 - Tel. 971.65.05.41 - 07630 CAMPOS

Maria Bover Mulet

Tenda 100

i articles de regal

Es graven figures per a noces, batejos i comunions

Carrer Nou, 1 - Tel. 971.65.05.30 - Campos

Pintures Recó

Vàquez Mella, 2 Tels. 971.65.07.04 - 971.65.02.05
07630 CAMPOS

Griferia
Mobles Bany
Mampares Bany
Banyeres Hidromassatge
Grups Pressió i Piscines
Instal·lacions i Reparacions
Fontaneria i Calefacció
Encaientidors a Gas i Elèctrics

L. BARCELÓ

Petra, nº 9 - 1 D
CAMPOS
Tel. i Fax: 971650672
Tel. Mòbil:
970 32 34 25
970 36 68 39

Inaugurada una galeria d'art a Campos

En ocasió de començar a notar-se a Campos el bullici i les activitats festives de la Mare de Déu d'Agost s'ha inaugurat al cèntric Carrer de Plaça la Galeria d'art Es Porxo. Si ens remuntam a principis dels setanta ja va tenir un precedent aquesta idea però en aquella ocasió s'inicià un projecte tal vegada menys estructurat encara que es realitzaren tres interessants exposicions amb treballs d'artistes de la talla de Miquel Brunet, Antoni Mas i Gerard Matas, aquest darrer a una col·lectiva. Ara la galeria neix de la conjunció de sensibilitats i interessos artístics de Margalida Ferrer i Joan Ginard qui destaquen la seva voluntat d'oferir també la galeria com espai d'enriquiment social i pensen proposar als centres escolars del municipi visites a les seves sales on s'expondran obres d'artistes amb un nivell de reconeixement quant a prestigi. Essent així que en aquesta primera exposició s'ha elegit tres artistes de la notorietat que suposen les trajectòries de la francesa Monique Amy Girard, la manacorina Magdalena Mascaró i el sudamericà Jordi Pombo. Aquesta exposició podrà visitar-se fins el pròxim 19 de setembre i s'intentarà cada mes aproximadament

— Margalida Ferrer i Joan Ginard amb els artistes que exposaren.

renovar amb nous artistes i noves obres el camique amb tanta il·lusió inicia Es Porxo Galeria D'Art.

Montserrat Alcaraz

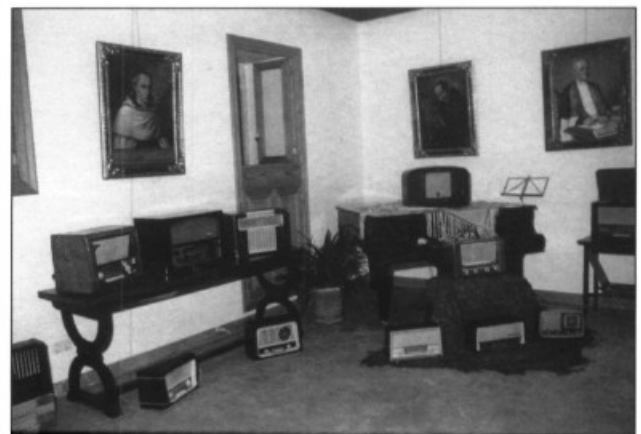
Exposició "Evolució dels Aparells Musicals"

Com una evocació a la nostàlgia es podria titlar l'exposició feta pels membres de Poble Viu al Saló d'actes de l'Ajuntament. Exposició nostàlgica per a totes les persones de més edat que varen poder recordar temps passats a través dels únics aparells que els acompanyaren en els moments d'esbarjo de la seva joventut, com són els gramòfons i les ràdios. Exposició de descobriment fou per a totes aquelles persones més joves que d'alguns d'aquests aparells únicament n'havien sentit parlar a les persones majors de la seva família.

Ordenats amb gust poguérem veure aparells de distintes èpoques, grandàries i formes, la majoria d'ells propietat de persones amants de les antiguitats o que els han conservats com a record dels seus avantpassats. N'hi havia de ben curiosos que només en observar-los ens transporten a temps llunyans i qui sap si millors.

Fou una exposició digna la que poguérem contemplar per les festes i que va ser molt concorreguda de públic pel seu interès i pel caràcter nostàlgic que tenia.

Redacció

— Els distints aparells musicals foren ordenats per èpoques seguint l'evolució que han tingut al llarg del temps.

12

Especialitat en Paella i Peix

Es Murters, s/n. • Ses Covetes (Mallorca)
Tel. 971.64.09.64

Fàbrica
Pretensats

Morters
per a
façanes

Masquait S. L.

**MATERIALS DE CONSTRUCCIÓ,
TRANSPORTS, LÀMPADES I DECORACIÓ**

Carrer Ràpita, 43 • Tels. 971.65.01.23 • 971.65.24.32
FAX. 971.65.24.32 • 07630 CAMPOS (Mallorca)

✓ Notes breus

Joan Adrover edita una guia turística de Palma

El nostre amic i col·laborador Joan Adrover ha editat una guia turística per a visitants que vulguin fer un itinerari cultural per Ciutat. És un recorregut pels carrers de Palma que permet acostar el turista a la història i als valors arquitectònics que són més destacables. Uns itineraris urbans, els que recomana, que contribueixen a donar una visió de Mallorca alternativa a les tan sovint desinformacions superficials que es solen trobar al mercat on tant queda a fer per millorar l'oferta turística cultural. S'ha d'esmentar que no és la primera guia que edita Joan Antoni Adrover perquè l'any 1996 en va aparèixer una de semblants característiques sobre sa Calobra.

Impreses a la Impremta Adrover de Campos i duites a terme per un profund coneixedor de Mallorca les guies d'en Joan poden ser un bon signe de feina per fer dels alemanys uns més bons coneixedors de Mallorca.

Redacció

PALMA DE MALLORCA

EIN STADTFÜHRER

FÜNF RUNDGÄNGE DURCH DIE STADT UND DIE KATHEDRALE

Joan Antoni Adrover i Mascaró
Reiseleiter

13

expert

Avantatges en cadena

ELÈCTRICA

Calafat

Cristóbal Calafat Juan

Instal·lacions - Servei Tècnic
Electrodomèstics - Objectes de Regal

En comprar qualsevol
d'aquests frigorífics:
Bosch KGS 3704 EE
Crolls 6 FG-7610 N
Crolls 6FS-9685
Bru Cooler FR 400
Et regalim una gelera de 32
litres plena de 24 llaunes de
Coca-Cola

C/. Sa Fira, 3 - Tel.: 971.66.19.01
Llucmajor

C/. Nou, 85 - Tel.: 971.65.28.36
Campos

CLÍNICA DENTAL CAMPOS

Dr. Carlos A. Horrach
Odontòleg Col. 411

Dra. Beatriz A. M. Zaratta
Odontòloga Col. 412
Odontologia General
Pròtesi fixa i removable
Ortodòncia
Nins - Adults

Horari: Dilluns a Divendres
de 16'30 a 20'30 h.

Plaça Major, 9 - 1r
Tel. 971.16.01.38
07630 CAMPOS

Es Jai de la Sala

Un setembre amb assignatures pendents

Despeses curioses de l'Ajuntament

Acabat l'estiu tot tornarà al seu curs. El curs polític fortament marcat per les eleccions properes de 13 de juny de 1999. L'Ajuntament de Campos no n'és excepció. Al contrari, ha iniciat les seves classes de recuperació per evitar un desastre més gros del que tothom s'espera. Primerament ha inaugurat l'enllumenat tan desitjat pels campaners (encara que ara començam a sentir les crítiques habituals algunes fonamentades). També ara ha posat fil a l'agulla a la construcció del nou PAC (consultori mèdic) atès el nyarro que ens havien deixat amb l'actual. Veurem com acabarà, perquè organitzar un PAC dins una antiga fàbrica de llum no és fàcil. Però tot és possible. Per continuar han preparat la revàlida més important: la plaça de Can Pere Ignasi, amb un projecte desconegut, amb aparcaments subterranis i amb omisió de totes les formes normals a un projecte d'aquesta vola-

da.

Sentim a dir que el President Matas parla de moratòria urbanística (però no tant) i que tot d'una el Batle Prohens s'hi oposa. Al·lega la manca de creixement urbanístic a Campos. Es veu que no coneix gaire el negociat de Llicències aquest batle. D'altra banda, ara que fins i tot el Rei s'ha mostrat ecologista anant a amollar tortugues a Cabrera, el nostre Batle fa un trist paper d'allò més estantís. El que Campos pot exigir, sens dubte, és una compensació clara i important per haver mantengut (a despit d'uns pocavergonyes) molt d'espai natural. I això, és una Llei de dos articles del Parlament Balear, que controla en Matas, de moment. Així com Balears ha obtingut un Règim Especial (descafeïnat, si voleu) Campos, ha d'obtenir un Fons de Compensació per la seva contribució a Mallorca (aquí sí que hi ha tasca, Sr. Batle).

De les dades del propi Ple de l'Ajuntament, n'hem trobat de curioses.

Així, el dinar de la tercera edat (o excursió i dinar) va costar a La Sala, 1.708.362 pts; el dinar de "convidats" a la Fira de Maig passada, va costar, 1.099.965 pts. I per acabar avui, els bitllets del viatge dels participants al Grand Prix, va valer, la broma, 745.550 pts

Si voleu fer el total 3.553.877 pts dels nostres impostos, i de la suor dels campaners. Treis-ne voltros les pròpies conclusions.

Es Jai de la Sala

PUBLICITAT A RESSÒ Carme Llaneras.

Tel. 971.65.21.32 • Fax. 971.65.01.47

AVENIDA

Menú diari
Menjar per dur-se'n
CUINA MALLORQUINA

Avinguda Jaume II, 28
Tel. 971.16.00.77 - CAMPOS

SA CIMENTERA, S.A.

MATERIALS PER A LA
CONSTRUCCIÓ
FABRICACIÓ PRÒPIA
DE CIMENT NATURAL

Carrer Cimentera, 38 • Tels. 971.65.02.54 - 971.65.08.73
07630 CAMPOS (Mallorca)

Històries d'aparcaments i llums

Fa uns dies un ratolí amic meu em va fer un parell d'observacions envers dos dels elements que han estat les estrelles d'aquest estiu el nou enllumenat públic i la venda de les places de l'aparcament de la Plaça de Can Pere Ignasi.

Segons m'ha contat el meu amic el nombre de llums que ha fet instal·lar l'Ajuntament és increïble, i diuen que ho han fet per evitar que les parelles puguin trobar un racó de fosca a les càlides nits d'estiu.

Pensant, pensant, vaig estar a punt de donar-li la raó, però no. Ja sé perquè ho han fet, la intenció és compensar a tots els campaners que durant molts anys han estat obligats a passejar en les penombres d'un poble amb un enllumenat propi de l'edat mitjana. A més en un dels meus vols nocturns he sentit a dir que després de les properes eleccions ja només s'encendran de manera aleatòria.

Un altre fet curiós respecte a l'enllumenat és que de manera curiosa una setmana després de la seva inauguració, una part de l'enllumenat estava apagat a les nits i encès de dia. No és que hi hagués problemes amb la programació de les hores de funcionament, sinó que els llums s'espenyaven. Ningú no és perfecte i els tècnics que contracta l'ajuntament molt menys, i l'ajuntament havia decidit que per compensar els llums s'havien d'encendre de dia perquè tothom hagi tingut les mateixes hores de llum provinent de l'enllumenat

públic.

Canviant de tema. Segons m'ha contat el ratolí, el projecte de la plaça de can Pere Ignasi es va aprovar sense passar pel Ple de l'Ajuntament, ni per exposició pública. Aquí no és que l'Ajuntament hagi volgut anar d'amagat, heu vist mai a l'Ajuntament fer coses poc clares? sinó que seguir aquest camí hauria suposat no poder-la mostrar a la propera campanya electoral, ja que segur que hi hauria hagut problemes en el projecte.

Un altre comentari que m'ha fet el ratolí, és que pocs dies després de presentar-se el projecte, gairebé, ja s'havien venut totes les places de l'aparcament, però la immobiliària encarregada de vendre-les de cada dia fa més publicitat.

Doncs una de dues, o la immobiliària no sap que la publicitat s'ha de fer abans de vendre un producte, o algú, qui deu ser? ens vol fer creure que un projecte que ningú, o gairebé ningú, no coneix ha estat rebut amb els braços oberts per tothom.

Resumint, si a partir d'aquests mesos trobau que ens han canviat l'Ajuntament, o el Govern Balear, no vos penseu que és un miracle. Senzillament recordau que l'any que ve hi ha eleccions, i al llop li agrada vestir-se de xotet.

S'Òliba

Restaurant La Travessia

ESPECIALITAT EN CUINA MALLORQUINA

Local per a Bufets de Noces,
Comunions, Batejos, etc...

Ctra. Campos Lluçmajor, Km. 1 · Tel. 971.65.23.37
07630 CAMPOS

Bar Mercantil

Lourdes Calafat

Tapes variades i entrepans

Plaça Creu, 23 · Tel. 971.65.07.27

07630 CAMPOS

La Joieria

Argenteria i Relotgeria

Taller de Reparació de Joies i Relotges
Restauració i Neteja

Carrer Major, 4 - Local B · Tel. 971.65.23.78
CAMPOS

Guàrdia Civil, 3 · Tel. 971.65.34.17
SANTANYÍ

CLÍNICA DENTAL I ESTÈTICA INFANTIL I ADULTS

Dr. Miquel Bennàssar i Obrador

Formació continuada a la Universitat del Sud de Califòrnia
NOUS TRACTAMENTS EN ODONTOPEDIATRIA
I PREVENCIÓ INFANTIL

IMECO · ASISA · SANITAS · MARENOSTRUM · NOVOMEDIC · PREVIASA

!!! PRIMERA VISITA DE FRANC !!!

Cosme Mª Oliver, 14 (Carrer des vi)
Tel. 971.65.21.14 (Horabaixes) CAMPOS

Xerrades a quatre bandes

Normalment d'un concert en sol quedar la imatge del que has viscut en el moment en què es fa la música i tothom es molla. Però un concert són moltes més coses i són començar quatre o cinc hores abans de l'actuació que marca el cartell, si és que hi ha cartell.

De ben horabaixa els tècnics i els encarregats de

— Fora d'es Sembrat

muntar l'escenari deambulen per la nostra Plaça de Sa Creu per donar forma a un escenari i a un espectacle. Un cadafal, torres de llums, metres de cables de tot tipus i colors, altaveus, amplificadors, taules de mesclades o de so i sobretot, perquè és el més important, instruments i músics. Envoltant tot això gent que mira amb no gaire entusiasme.

Arribam prest després de sortejar una sèrie de direccions prohibides que no sabem perquè ja hi són si encara no hi ha res. Cercam els "Kontaminació Akústica", que no és que s'hagin colat sinó que no els han apuntat al cartell. Abans preparam unes preguntes a Ca'n Nina, des d'on es veu perfectament tot l'enrenou del concert i es comença a sentir a en Pep Pazo colpejar la bateria a ritme de Setmana Santa per provar el seu so. Després dels 10 o 20 "xupinassos" que sentim com inici de festa i en vista que no ve cap bou en direcció Lluçmajor, anam nosaltres a cercar per segona vegada els "Kontaminació Akústica" que encara no han pujat al cadafal del so pur. Encara segueix el Pep Pazo, "da-li que te don". Ara toca una altra variant.

Ens asseim a la vorera, un devora l'altre, no sigui cosa que un cotxe ens atropelli, perquè no es respecten les direccions prohibides i és normal perquè la gent a aquestes hores encara té feines. Els demanam per la curiositat i la idea de tenir tres cantants femenines. "En Pep Toni, en Guillem i jo (Jaume) ja tocàvem abans i seguíem assajant encara que ens faltava la veu. Na Margalida, n'Antònia i na Xisca es varen animar a cantar una cançó, més que res per fer alguna cosa divertida, però així n'hem anat fent una rera l'altra. Un dia ens varen proposar de tocar a Districte 3 i ja no hem deixat d'assajar i compondre nous temes."

Seguim fent la xerrada malgrat sigui un poc caòtic en registrar-la. Parlam de les cançons i ens diuen que les fan normalment entre tots i que quan és d'un tot sol o de dos llavors el que vol afegeix el que troba convenient. De la temàtica: "Potser les primeres cançons que vàrem fer fossin de to reivindicatiu, però no penseu que cerquem res en concret. Ara surten temes d'allà on sigui, vull dir molt variats, i no sempre hi ha coses per a reivindicar. Quant a la música, mesclam un poc de tot el que ens agrada, trash, punk-rock, ... i així surten alguns temes forts, però també tenim cançons més tranquil·les com "Ca Nostra", on només hi ha una

guitarra."

Encara no ens hem rendit i En Pep Pazo tampoc. A la pregunta: Veis el públic animat? Als mallorquins trobau que ens costa moure'ns?, ens responen "Sí, als mallorquins ens costa moure'ns, jo la primera (Xisca), però la gent que li agrada la música i anar de concerts sí que se la veu animada. Per altra banda, el nostre públic més fidel són els amics, que vénen pertot."

I a la de: Per a quan el primer disc?, "Uui, no hi ha duros! (rialles). Ganes sempre n'hi ha, però el de les discogràfiques és un tema complicat. Els preus, ni que sigui per fer una maqueta, són molt elevats. Ja veurem."

Agraint que hagin tengut un temps per nosaltres deixam els "Kontaminació Akústica" quan comencen a pujar tots a fer proves de so. Ara els toca a en Jaume i en Guillem i més tard a les cantants Margalida, Antònia i Xisca. Nosaltres anam a la recerca del "Tots Sants". S'han instal·lat a "Es Cantó". Els saludam i intentam cercar una banda per fer l'entrevista. Ens resulta impossible trobar un lloc amb un poc de silenci. Les proves de so ara ja són amb tot el grup. Tornam al lloc de sortida, Ca'n Nina, fugint de les proves de so on feim una taulada. Cau la primera pregunta, la de perquè ara canten en anglès i si és per sortir a tocar fora dels Països Catalans. Respon en Jaume, "Això sempre ens ha fet il·lusió, no només ara i no és amb aquesta intenció que hem tret un disc en anglès. De fet hem tocat a Vitòria abans d'haver-lo tret i per tant cantant en mallorquí. Potser aquest disc ens obrirà més portes, però igualment anar a tocar enfora és car. Nosaltres hem pensat de fer aquest disc en anglès per altres qüestions: pel tipus de música que feim, els verbs en anglès, la mètrica són idonis. Pens que l'anglès té una musicalitat que no té ni el català ni el castellà."

Començam a parlar de les temàtiques i es diuen que les seves cançons parlen de situacions compromeses, de coses que no els agraden de la nostra societat, tractades des de diferents perspectives (personatges, en pla metafòric, directament...) però sempre amb un compromís social. Ens comenten que a l'hora de compondre les coses han canviat, que abans es reunien al local d'assaig i anaven fent entre tots però que ara cadascú duu idees que després acaben en cançons. És cosa de la feina que els lleva temps per veure's. "Darrerament en Jaume (guitarra) és el que duu la major part d'aquestes idees; el darrer disc és pràctic-

— Kontaminació Akústica

cament tot seu. També s'ha de dir que cadascú fa una lectura pròpia i distinta d'un tema i és per això que, llewant coses i posant-ne de noves, el resultat final és molt diferent a la idea inicial. Inclús quan tens el tema molt definit i assajat i anam a gravar un disc, resulta que quan surts de l'estudi aquell tema no sona igual com et pensaves."

Anam al tema de les influències musicals i els "Tots Sants" en tenen de tot tipus: "Hi ha una sèrie de grups que ens agraden a tots cinc, com AC/DC, Rage Against The Machine, Red Hot Chilli Peppers, ..., però després també cadascú té les seves preferències i aquestes es reflecteixen en cada instrument o veu si encaixen bé amb la cançó. Tots escoltam molta música i per tant influències en tenim a caramull. "Tots Sants" neix vora tot allò del punk de Kortatu, La Polla Records, ... i de més enrera encara, i ara escoltam molt de rock americà ... vaja, que hi ha per triar i per remenar."

Dels projectes que tenen d'ara endavant es limiten per ara a promocionar el disc, que ja és prou feina.

— Tots Sants

Finalment els demanam per les diferències entre el públic d'aquí i el de Catalunya. "El públic de Catalunya està bastant condicionat per tot allò del "rock català". Nosaltres hi vàrem estar tocant un mes i semblava que no era tan important la música com el fet que fos en català. Tant si ho feies bé com si no allò era un concert en rock en català i la gent hi anava per aquest motiu. Un pot anar a veure un concert pels motius que vulgui, no hi ha res a dir, però la gent de Mallorca és més oberta i veim més gent que s'acosta per la música que feim i no per la llengua amb la qual cantam."

Ens acomiadam amb els agraïments que pertoenen. Ells se'n van a fer les pertinents proves de so i nosaltres a sentir el que queda del pregó d'en Miquel Pometa. Després de l'exquisit pregó i el pertinent "xupinasso" (ara no entenem perquè els 20 d'abans, la qual cosa no vol dir que no ens paregui bé) ens aniríem a sopar però serà un poc més tard. Després d'un parell de voltes més ho aconseguim i quedam per reanudar la tasca després d'haver sopat.

Quan tornam a la feina els "Kontaminació Akústica" ja s'hi han posat de valent. No sé si els perseguim nosaltres a ells o ells a nosaltres. Els "Fora de's Sembrat" ja han acabat de sopar a Ca'n Joan i encara hauran d'esperar que toqui "S'Osdara", el segon grup campaner de la nit. En Pep és el que duu la veu cantant, tant al grup com a la xerrada. Els demanam per la diversitat de llocs on provenen, Sóller, Valldemossa, Ciutat. Ens diu que es conegueren a l'escola i que del

principi només queden en Guillem i ell. Col·laboren amb ells components de "La Fosca", que afirma és un grup cosí-germà de "Fora d'es Sembrat."

"Per tot som ben rebuts", ens contesta quan li demanam sobre el públic. "A més vénen els amigots, la gent coneguda. Als pobles ens reben molt bé; abans a Ciutat era més complicat però després de tocar a Sant Sebastià vàrem quedar sorpresos."

El seu darrer disc és el de l'Himne (millor dir-li Cant ja que no té connotacions bèl·liques) del Mallorca, que els ha anat molt bé. Afirmen que no és difícil treure un disc, "T'hi has de posar amb ganes. Avui treure un disc és fàcil. No és massa car, amb 200.000 pessetes el tens i abans havies de gastar un milió perquè et passaves 90 hores a l'estudi de gravació. Això sí, la qualitat depèn del que vulguis invertir."

Sobre el Rock en Català ens comenten que "queden els grups que pegaren l'estocada. Han sortit històries alternatives. Va ser un muntatge i això està bé perquè les coses s'han de fer com es senten. La gent s'ha de sentir d'on és."

Els deixam preparar-se per l'actuació i els agraïm que ens hagin deixat una estona del seu temps per xerrar amb ells. Esperam a "S'Osdara", però no amb les mans aplegades.

"S'Osdara" acaba la seva actuació i anam davant la Impremta Adrover a fer la xerrada. El seu disc és la primera qüestió. " De moment no està editat. Ho hem enviat a Global a Girona. Estam esperant que ens contestin però no ens feim massa il·lusions, sobretot per ser un grup que comença."

Opinen que el panorama musical mallorquí està ple de grups amb molt de nivell, però les circumstàncies del grup o el tipus de música que fan no fan possible que enregistrin disc i els editin.

Els demanam si els agrada més l'estudi o el directe. "És un gaudir diferent. Sempre que fas una cosa nova passes gust. A l'estudi et centres amb el que has de fer i estàs més en contacte amb els músics i al cert has d'estar més en contacte amb el públic."

Projectes. "Trobam les coses setmana a setmana. Feim les coses a poc a poc."

Els acomiadam agraïnt les seves paraules.

Fi de les entrevistes però no de la feina. Queda una fotografia pendent, la dels "Tots Sants" que la farem minuts abans que surtin a escena. Ha estat un vespre esgotador i en aquest moment no estam per fer valoracions. Més tard quan els tècnics retiren algunes de les coses que muntaren 9 o 10 hores abans pensam que és una llàstima que no hi hagués més públic a la Plaça de sa Creu. Els grups han complert com s'esperava i segurament un poc més.

Damià Andreu Verger
Esteve Tomàs

— S'Osdara

Pel seu nom els coneixereu

De dalt abaix i d'esquerra a dreta:

- 1.- Mariano Rubio Mas (nin, fill d'Aina).
- 2.- Antoni Mas Gayà (Calco).
- 3.- Aina Ma. Vidal Mas (dona de'n Calco).
- 4.- Sebastià Veny Mas (home de na Margalida).
- 5.- Margalida Mas Vidal (dona de'n Sebastià).
- 6.- Aina Mas Vidal (dona de'n Mariano).
- 7.- Mariano Rubio Carbonell (home de n'Aina).
- 8.- Francisca Mas Vidal (dona de'n Biel Gasparet).

Foto feta al Cafè can Calco
C/. Plaça G. Franco n° 5

Matisos
GALERIA D'ART

*Obert cada dia inclòs festius
de 19 a 23 h., i a hores
convingudes*

Avda. Primavera, s/n.
Tels. 971.65.50.98 • 971.65.01.96
COLÒNIA DE SANT JORDI

Motor Ocasió
Campos, S.L. **COM**

COMPRA - VENDA de Vehicles d'Ocasió

Tomàs Rigo Viçens

Ctra. Palma - Campos, Km. 35 • Tel. / Fax. 971.65.24.22
07630 CAMPOS

PISCINES I REFORMES
S'AIGUA BLAVA

- Construcció de Piscines i Aljubs, sistema de formigó "Guintado".
- Construcció de Pistes de Tennis, Sistemes "Tennis Quick"

ANYS D'EXPERIÈNCIA AVALEN EL NOSTRE SERVEI

Carrer Eivissa, s/n. • 07630 CAMPOS
Tel. Mòbil 908.63.16.58

CELLER
Ca'n
TONI

*El primer establiment
de Mallorca amb un
sistema revolucionari
de preparar la carn
al "grill"*

Oest, 8 • Tel. 971.65.27.54 • CAMPOS

BUGADERIA

TINTORERIA

SA BUGADERIA

Carrer Nou, 73 • 07630 CAMPOS • TEL. 971.65.25.27

La llavor de Sor Maria Rafela arriba a Extremadura i Sevilla

Dues campaneres hi seran presents

La Mare Fundadora, Sor Maria Rafela, probablement no s'hauria imaginat mai arribar tan lluny, ni tampoc les següents Superiores Generals. Les fundacions a Mallorca, Menorca i Catalunya ja suposaren un gran esforç i un important arrelament de les Germanes Missioneres dels Sagrats Cors, les Monges de Campos, amb una empenta que perdura fins avui.

Així, ara fa tres anys, les Monges fundaren dues cases a Mèxic, Centreamèrica, una a Districte Federal i una a Querétaro. Ja no eren desconegudes al Carib, amb cases a República Dominicana i Puerto Rico, ara tampoc ho serien al Continent.

Només fa un any han fundat una Casa a la República de Camerún, a l'Àfrica negra, mantenint, podem dir, la seva vocació de servei i missió al Tercer Món més necessitat, més depauperat.

Recentment, l'esperit d'aquell gra de mostassa, que fou Sor Maria Rafela, segueix ben viu i batega. Darrerament han fundat a Calamonte (d'Extremadura) i a San Ignacio del Viar (de Sevilla), dues cases on hi haurà campaneres, curiosament. Sor Bàrbara Mesquida a Calamonte, i Sor Miquela Obrador a San Ignacio. Aquesta darrera Casa serà la casa de Formació.

Aquesta bona notícia significa realment que en efecte les Monges dels Sagrats Cors, de Campos,

— La feina de la Mare Fundadora continua, ara, a Extremadura i Sevilla

continuen la seva tasca, una tasca evangelitzadora, missionera en tots els seus sentits, i que no ens pot ser estranya als campaners ni als catòlics, un treball segurament difícil en alguns moments que ens ha de moure a tots a tenir una col.laboració oberta amb aquesta feina, cadascú des del seu lloc.

S'Esquella

**Per a qualsevol informació a Ressò, trucau al:
971.16.01.00 (Antònia) • 971.65.24.59 (Esteve)**

Taller Mecànic

CA N'ARNAU

Carrer Provença, 36
Tel. 971.65.10.63
07630 CAMPOS

OPTICA FLORIDA

Amb la compra d'unes ulleres graduades li regalarem unes de sol també graduades

Carrer Plaça, 18 • Tel.: 971 65 15 06 • 07630 Campos

Guillem Vanrell: "He venut s'Eixam i començ una nova vida"

Guillem Vanrell se defineix a ell mateix com una persona solitària, que li agrada tenir estones per estar tot sol, però que al mateix temps se sap adaptar a distintes situacions i té un do per connectar amb la gent. El seu nom es troba íntimament unit al nom de s'Eixam, la seva creació, fins al punt que la majoria de campaners el coneixem com en Guillem de s'Eixam. Però això haurà de canviar, ja que ha venut la discoteca i ha decidit començar una nova vida.

FOTO: Demitè Prohens; Foto Videll - Campos

— En Guillem vanrell va obrir noves perspectives a la nit campanera

- Guillem, ets conscient que has estat un pioner? que has obert el camí al sector de la nit dins Campos?

Som conscient que vaig encetar en la creació d'una empresa motor dins el sector, que ha obert el camí a d'altres. Quan vàrem obrir s'Eixam, a Campos només hi havia un restaurant i un pub. Mirau quants n'hi ha avui! Gràcies a s'Eixam els darrers 15 anys s'han produït unes inversions d'uns 3.000 milions de pessetes dins Campos. Només puc lamentar el poc suport que sempre he tengut de l'Ajuntament. Qualsevol autoritat intel·ligent sap que si es vol créixer econòmicament s'han de potenciar les empreses motor. Aquestes provoquen la creació d'empreses auxiliars i complementàries. Aquí això no ho han entès mai.

- Com se't va ocórrer posar una discoteca?

Jo havia estudiat magisteri, però tenia clar que no volia ser mestre. Vaig començar a treballar a un magatzem de productes per a l'agricultura que tenien a ca nostra, però aviat em vaig ensumar que allò no anava bé i muntàrem una tenda. Els caps de setmana m'avorria, així que vàrem fer la discoteca, perquè m'agradava aquest negoci, ja que és molt creatiu i toca molts de temes diferents.

- Quan obrires s'Eixam?

El desembre de 1978 ho teníem tot apunt. Però eren moments

de transició política i hi havia problemes per obtenir els permisos. Varen estar un any a arribar. Inaugurarem el desembre de 1979.

Va funcionar?

- Els primers tres mesos va anar molt bé. Però després arran d'una brega entre campaners i felanitxers vàrem tenir problemes i va començar a anar per avall, fins que el 1981 aconseguírem tornar-lo pujar. El truc consistia a oferir bona música, bones begudes i bon tracte personal en un moment que això no abundava.

- Per què si anava tan bé decidires tancar s'Eixam vell i obrir un nou Eixam?

El 1983 s'Eixam estava col·lapsat de gent. A l'Ajuntament començaren a rebre queixes, sempre anònimes i em començaren a pressionar. Per això vaig comprar uns terrenys a la sortida del poble i vaig demanar al batle que me'l requalificassin si volien que sortís del casc urbà.

- El públic va continuar fidel a s'Eixam?

Durant uns anys tot va anar molt bé, fins al punt que dos anys més tard vàrem haver de fer una ampliació. Em vaig voler estendre. Volia muntar una empresa d'àmbit estatal. Vaig mirar quatre locals a València i vaig intentar associar-me amb un misser català expert en gestió d'empreses, Miquel Medina. M'aconsellà diversificar les inversions i entrar dins el món del turisme. La idea era posar en

marxa una xarxa d'agències de viatges especialitzada en turisme espanyol semblant al que anys més tard seria Halcón Viajes. Però jo tenia altres idees, així que cadascú va seguir el seu camí.

- I després?

A finals de l'estiu de 1991 vaig inaugurar el 19Dnou. Va ser un suïcidi. Era una oferta equivocada, situada al lloc equivocat i dirigida al públic equivocat. El 19Dnou no donava més que pèrdues. El 1993 la situació ja no era sostenible. Intentàrem negociar amb el propietari, però no arribàrem a cap acord i l'haguèrem de tancar.

- Aquest va ser l'origen dels teus problemes financers?

RESTAURANT CAZADORES

DIRECCIÓ FAMILIAR

CUINA
MALLORQUINA

MENJAR PER ENDUR-SE'N

Ctra. Campos a La Ràpita, Km. 6'5
Tel. 971.64.03.70 • CAMPOS (Mallorca)

FOTO: Dània Prohens. Foto Vidal - Campos

— "A partir d'ara em dedicaré a vendre els meus coneixements"

En va ser la causa principal, però no l'única. El 1989 havia volgut adquirir un sistema informàtic molt innovador, tal vegada massa innovador en aquell moment. Consistia que cada client tengués una targeta magnètica que li permetés tenir un tractament més individualitzat. Havia de permetre pagar l'entrada i les begudes, saber quins dies venia, etc. Però després d'haver pagat vint milions de pessetes a l'empresa que m'ho havia d'instal·lar, no me varen entregar res. Entre això i el 19Dnou, el 1992 varen començar els problemes econòmics. Vaig cercar finançament i no en vaig trobar. Em vaig topar de ple amb la crisi bancària del 92. Sempre havia tengut una credibilitat de foc i va ser el que em va matar. Els creditors no em demanaven res i el compte s'havia anat acumulant, fins que va ser massa tard.

- I no va quedar més remei que anar a la suspensió de pagaments?

La suspensió de pagaments va ser una altra equivocació, possiblement la més grossa. Té uns costos judicials que amb una bona negociació haguessin pogut anar als creditors. A part, el prestigi que havíem anat aconseguint al llarg dels anys se'n va anar tota per avall.

- I, finalment has hagut de vendre?

A principis del 96 veig que comença un cicle econòmic nou. Decidesc posar ordre i fer algunes reformes, però la cosa no acabà de funcionar. Els creditors em demanaven que declaràs fallida, però jo els vaig proposar repartir

la finca entre ells de forma proporcional al deute que els tenia reconegut a cadascun, però no ho acceptaren. Així que pel desembre de 97 decidí vendre. Em vaig posar en contacte amb vuit cadenes de supermercats i tres d'elles es varen mostrar interessades: Syp, Gigante i Caprabo. Mentre esperava la resposta, un inversor de Campos em va fer una oferta i la vaig acceptar.

- Per què no esperares la contesta?

Un supermercat vol una finca neta, no la vol bruta, financerament parlant, és clar. Aquesta societat campanera l'ha netejada i la podrà vendre al supermercat si arriben a un acord.

- Qui han estat els compradors?

El qui primer es va posar en contacte amb mi va ser en Gabriel Martorell, després vaig negociar amb en Miquel Valls, que va fer d'intermediari i el representant de la societat compradora és en Sebastià Sagreras, en Peixet. Els estic agraït per haver-me-la comprada, malgrat sàpiga que valia molt més del que m'han pagat. Però no estava en condicions d'exigir més. El més important és que ells s'han encarregat de parlar amb els creditors i d'arribar a un acord amb ells.

- La gent et va girat l'esquena en els pitjors moments?

Hi va haver de tot. N'hi ha que m'han fet molt de mal, però m'estim més no pensar-hi. Però, per altra banda, estic agraït a tota una sèrie de gent que m'han ajudat: Mateu Ballester, Miquel Mas, Silvestre Ginard, Francisca Creus,

Rafel Garcias, Joan Gonyalons, Pau Mas, Joan Llompart i Antoni Mercadal, que és un senyor. També el batle era un dels creditors i jo li havia demanat varies vegades que miràs si sabia d'algun comprador. Estic molt content de les seves gestions.

- I ara què faràs?

Tenc clar el que no faré: no tenc intenció de muntar d'altra discoteca ni indústria. Em dedicaré a vendre els meus coneixements. Començ una nova vida.

- Què significa això de vendre els coneixements?

Darrerament, al món empresarial ha sorgit la figura de l'estratega. Aquest, dissenya els objectius d'una empresa, i marca el camí a seguir per assolir-los. En això em dedicaré!

Però hi ha gent que em diu "si saps com ajudar als altres, com així no t'ho has aplicat a tu?" Jo responc amb l'exemple del metge especialista de cor que, un moment donat pateix un infart i no se pot curar a ell mateix, sinó que cerca un altre metge. És el mateix cas.

- Posaràs un despatx a Campos?

No faré feina dins Campos, maldament estigui molt agraït al poble pels vint anys de festa que m'ha donat. Però sí que hi viuré. Estic a disposició de qualsevol persona del poble que me necessiti.

Jaume Lladó

Domàs

teles; tapisseria, decoració,
llistés de noces

Carrer Santanyí, 47
Tel. i Fax: 971 65 08 63
07630 CAMPOS (Mallorca)

Conversa amb tres Marroquins

Plaça de Sa Creu, un diumenge d'estiu a les nou del vespre. No volen sortir retratats enlloc, creuen que no té cap sentit fotografiar-los i no és per motius religiosos. Simplement és que volen passar desapercebuts. Tanmateix no em refusen algunes impressions i es mostren gentils i educats.

- Quin és el vostre nom?

Em dic Andreu, tenc 20 anys. Jo, Richi de 34 i Sahid de 31.

- D'on sou?

Som marroquins, de Nador, una ciutat de més o manco 2 milions d'habitants propera a Melilla.

- Hi ha problemes pel Marroc?

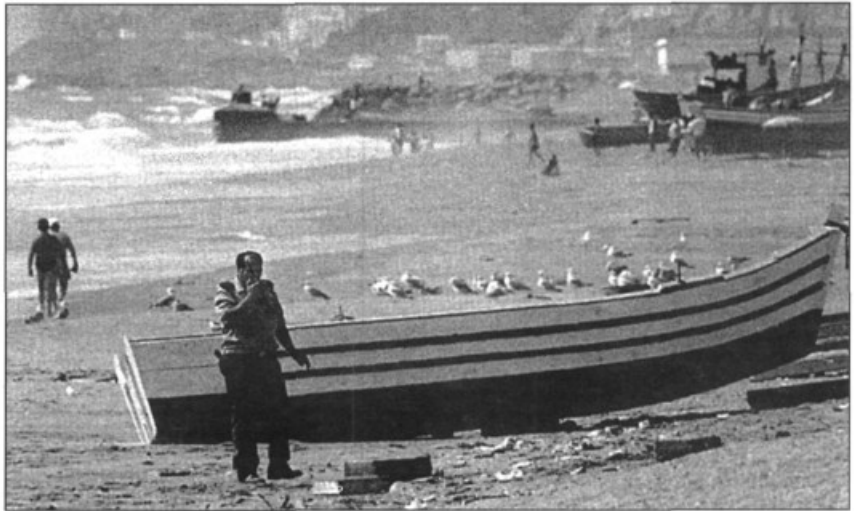
El país va bé però no es paga la feina a bon preu. Feina n'hi ha per allà però mal pagada.

- Què pensau de Hassan II i el tema del poble saharauí?

Això és molt enfora i és un assumpte del rei. L'assumpte que jo tenc és la meua vida.

- Quin pes té la religió musulmana a la vostra vida?

No tan important com en els

— Amb pateres com aquesta arriben molts de marroquins.

majors.

- Quants de marroquins hi ha a Campos?

Devers 35 però no ens coneixem tots.

- De què treballau?

A la construcció.

Els tres ja vénen d'altres llocs

com Inca o Sa Pobla on hi han estat alguns anys. Un d'ells n'ha passat vuit a Barcelona. Aquest parla més bé l'espanyol però els altres molt poc. Ja no hi ha molt més a conversar. Ens acomiadam.

M. Alcaraz

GABINET Iladó

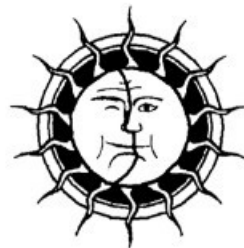
GESTORIA ADMINISTRATIVA

ASSESSORIA FISCAL I LABORAL

CORREDORIA D'ASSEGURANCES

IMMOBILIARIA

Carrer Creu, 12 · Tels. 65.07.81 - 65.21.42 · Fax. 65.21.95
07630 CAMPOS - BALEARS

CENTRE DE FORMACIÓ

Bon Vent

Antoni Nicolau

Cursets pràctics de navegació

Passió per la vela!

Tots els nivells, iniciació i perfeccionament. Fins a cinc persones.

En etapes succesives aprèn la navegació, la maniobra, l'organització d'un creuer, etc. navegant per les Illes Balears.

Horabaixes i caps de setmana.

Telèfons: 65.28.75 - 65.21.42

Cas Tancat

Crec que per saber si una botella de vi és bona o no el que s'ha de fer és provar-la acompanyat que qualque persona que entengui de vi, més que res per poder aprendre a degustar-lo.

Aquesta persona sempre ens dirà quines qualitats i propietats té, i si se'l pot diferenciar d'uns altres tipus. També ens ensenyarà a saborejar-lo, perquè beure... ja és una altra cosa.

Moltes de vegades hem anat al súper a comprar una botelleta de vi per dur a un sopar a ca uns amics i no hem sabut quin hauriem de comprar.

Jo sol comprar una botelleta de "Rioja", perquè amb un "Rioja" sempre quedes bé; però com que no som massa entès, ni ho pretenc, solc mirar la presentació. Si consider que l'etiqueta és sèria i està ben aferrada (n'hi ha que fan arrugues) ja és un aval que el vi pot ésser bo. Després mir l'any, i si puc engospar un "Reserva" o un "Gran Reserva", quan m'assec a taula procur que el vi estigui aprop de jo.

Em passa el mateix amb altres coses com, per exemple, el whisky. També amb les sabates de futbol sala i amb els llibres que parlen de l'antic Egipte i també amb les revistes.

Consider que Ressò, que és qui me paga (amb simpatia, que no és poc), té unes seccions interessantíssimes i agradables. Reporten al lector la veritat de la nostra vila; cultura, esports, viatges, cartes dels lectors, etc...

Un moment... Ressò té portades molt guapes i molt treballades. Record la del número 100, del meu amic Horacio Sapere. Té una bona secció d'esports (recordau l'especial ascens C.E. Campos) perquè fins i tot hi ha esports a les revistes d'economia, és importantíssim).

Record especialment quan varen entrevistar a mon pare a ... "Fent una volta per la vila".

També record l'especial Damià Huguet (meravel·lós) i també les cartes (o fax, som quasi al segle XXI) del meu amic Toni Nicolau ... sí, és que jo tenc molts d'amics.

I la meua secció (encara no m'han posat a la llista de col·laboradors, però seguiré lluitant).

La meua secció, m'encanta, a més té una gran acollida entre tots els coneguts i els qui no ho són, entre els meus amics i els que no ho són, però que també em saluden. Aquests es coneixen per les centellejants mirades, per la baixada de cap o per la rialla falsa.

L'altre dia, una bona amiga meua (bona en tots els sentits), em va mostrar un grapat de fulls mal aferrats d'una cosa que li diuen revista i que no val la pena dir quin nom té però que és molt horterera. Té unes portades que l'assemblen a un tebeo. Quan la vaig fullejar el tacte va ésser aspre i em va esmussar fins al punt de tenir un calfred.

En vaig llegir un tros perquè sortia el meu nom i puc dir que la "senyoreta" que va escriure això ha anat poc a escola, i si hi ha anat, segur que allà on destacava més era al "recreo".

Jo tenc l'avantatge que encara que no tenc carrera he anat a escola tants i tants d'anys...

El cas de la crítica (baratera) d'aquesta senyoreta (supòs que és una senyoreta, després diré perquè) era per cercar un poc de guerra amb Ressò i jo. Però res d'això hi haurà, perquè jo avui mateix donaré el cas per tancat.

Primer perquè Ressò no té competència, és una revista simpàtica, tolerable, fina, polida, agradable i meliflua.

Jo no ho som tant, a més no se me pot adjectivar; únicament admet el qualificatiu d'APOLITIC, perquè tot el relacionat amb la política me fa oi... com l'opinió d'aquella senyoreta, que ni sé qui és, ni m'importa.

Deia així: " Y el rollo que se ha montado Miguel Forteza, sin ton ni son, sobre la Plaza de Ca'n Pere Ignasi."

I jo contest: Que ho trobes poc?. Fa un caramull d'anys que els del PP, em varen dir que fes obra, perquè farien la Plaça del Mercat, i jo al meu negoci faria un dineral. Que no saps que em va costar l'obra? Un dineral també, per una cosa que mai no he emprat pel que estava previst.

Que no trobes que no treu cap enlloc, el "rollo" que s'han muntat les diferents batlies, fins ara?

Que no trobes que fa plorera, tenir una plaça com això, enmig del poble, capital de comarca?

Sin ton ni son?. Que el pareix que ésser veïnat de Ca'n Pere Ignasi durant 35 anys, tota la meua vida, és poc? i molt desagradable que és també.

Idò sí, moneta, té molt de "ton" i molt de "son" perquè el que ha fet aquesta gent amb "Sa plaça de sa pols" és una... "paxanga".

Però el que realment agradaria a aquest personal és que jo, degut a la meua verborrea fos un subordinat seu i escrivís per a ells. Però mai no podré escriure per qualcú que pertany a una secta que obliga els seus seguidors a comprar el seu producte per ésser millors i tenir més tirada, a Campos, que el que ells anomenen equivocadament competència.

Ressò mai no tindrà competència, perquè mai no mira dins el veïnat. Jo, no només no vull guerra sinó que aconsell que s'ha d'escriure per poder millorar el nostre entorn. La crítica sempre ha de servir per arreglar, o construir en aquest cas.

Però si vos he de ser franc, com sempre, vos diré que del tema de Ca'n Pere Ignasi, o "Sa plaça de sa pols",... me'n toc el fobiol i com els homes i les dones... sign els meus escrits.

✍ *Miquel Forteza...*
i seguec tocant,
CAS TANCAT.

El destí als seus...

No tenia un afecte especial als animals, això era tot.

Estava malalt i desesperat. Un virus desconegut, absorbent i mordaç, quebrava la meua salut. El destí, lluny de ser indulgent, es mostrava pervers i malèvol. Com canviar el seu curs? Confús, no podi més que maldir el tancament al qual em conduïa. Els seus designis (els del destí) em feien veure amb escepticisme si realment tots els éssers tenen lloc en aquest món.

(Poc temps després...)

Pareixia esperar-me o voler dir-me qualque cosa, però aquesta fou la impressió que es va donar. El seu cos, cobert per aquest armaçó negre, es veia deprimat i desproveït de gràcia, similar a una persona petita i de mala figura. El vaig trepitjar. Què podia fer? Allò que de qualque manera alligona o dóna exemple i experiència, a mi només em produïa nàusees. La vida! (un altre dia malgastat...)

(Demà al matí...)

Devia ser una curiosa circumstància, però n'hi havia un altre i al mateix lloc. No podria ser un acte de venjança? El meu malhumorat caràcter i l'escàs valor patrimonial i pictòric que m'inspirava el coleòpter, em va impulsar a un acte cruel. El vaig trepitjar!

Li havia agafat un gust especial a la manera de començar el dia, esclafant insignificants insectes.

(Tercer dia...)

Un altre escarabat. La inverossimilitud del fet em conduïa a incomptables interpretacions. Qualcú em feia una broma! La meua casa estava aposentada damunt un niu d'aquests repelents animals o és que sentien una atracció extranya cap a mi?

En fi, fos el que fos, de nou vaig recórrer a la violència. Aquesta vegada em vaig ensanyar. Amb el tacó de la sabata el vaig esbutzar sense manies contra l'asfalt.

Em consolava pensant que si la meua vida era com un rellotge sense pèndul ni corda que la governàs, la facilitat amb la que jo podia esvair una altra vida era pasmosa.

Així successivament passaren els dies i amb ells, els escarabats. Amb rigorosa connotació, un dia apareixia un escarabat i ...una trepitjada! Fins que, deixaren d'aparèixer.

(Una setmana després...)

Estava ajagut al sofà, mig endormissat. La ràdio emetia cançons dels seixanta. Era un ambient agradable.

De sobte la música es va interrompre, una notícia d'última hora es feia ressò a la sala. Un portatveu del Ministeri de Sanitat comunicava la troballa d'un antídote per aquest singular germen infecciós, aquest virus letal desconegut que entre d'altres, jo patia.

L'antídote en qüestió, s'extreïa d'una substància que posseïen certs escarabats negres, d'aspecte deprimat, sense gràcia... i que eres raríssims de trobar!

...PEUS

Moros

Germendat de donants de Sang

Siguem generosos
i solidaris
donant sang.

24

Cristalleria CAMPOS C. B.

Joan Oliver Bordoy

Pere Ferran Vaquer Silvar

Carrer Llibertat, 27
Tel. 971.65.04.20 • 07630 • CAMPOS

CRESPÓPTICO

Julio Crespo
María Crespo

**Comunica als seus clients
el seu nou domicili a Campos**

Francesc de Borja Moll, 2
Tel.: 971.71.47.17
07003 Palma

Carrer Sitges, 35
Tel: 971.65.26.37
07630 Campos

Xerrades d'en Pere Qualsevol i la seva filla

He sabut que en Pere qualsevol se n'ha anat de vacances com moltes de les persones com per aquestes dates en fan. Ha dit que se n'aniria a visitar Andalusia perquè pensava que allà hi ha uns pobles molt encantadors i nets. Per molt que els seus familiars li han dit que tendria molta calor, encara que ja s'està acabant el mes d'agost, ha contestat que ell i la seva dona agafarien els atapins i cap a Granada i Sevilla s'ha dit, que tres o quatre dies de descans els podrien anar molt bé i que volia conèixer la terra de les sevillanes i la del flamenc. La seva filla m'ha enviat la següent gravació:

"T'envii la conversa que vàrem mantenir a l'aeroport abans que els meus pares se n'anassin cap a Andalusia, ja que l'avió com sempre va sortir amb retard. No t'he gravat res del que vàrem parlar sobre el viatge. El dia anterior havíem volgut saber quins comentaris finals feien per TV3 sobre el partit en el qual el Mallorca va guanyar la Supercopa i no va ser possible, TV3 no hi era, estava espanyada i avui ja sabem per què:

- Estic superindignada, els fatxes anticatalanistes han tornat sabotejar els repetidors de TV3- deia la seva filla amb un to de veu tan alt, que mai no li havia sentit.

- Però si no saben exactament què ha passat, potser hagi estat una avaria qualsevol- va contestar en Pere amb aires de dubte.

- Venga, pare, no m'expliquis comèdies, ja se sap que varen tallar un cable d'alta tensió i que això només ho podia fer una persona que se n'entengués.

- Però has de tenir en compte que no només varen desaparèixer les emissions de les televisions catalanes i valencianes, també varen desaparèixer les nostres, Telenova i Canal 4.

- Aquesta mala gent se'n fot, ells es volien carregar la TV3, per allà on molta gent veia el futbol i així ho varen fer. El que passa és que tu te'n fots. Tu ben bé que vares veure el partit per TV1.

- I molt bé que ho feien els nostres locutors, els locutors mallorquins. No necessitàvem per res TV3. I a més et repetesc que no s'ha demostrat que fos un sabotatge, ni qui l'ha fet.

- Ets o vols esser un ingenu. Tampoc no et creuries que un tal Jaime Martorell va encendre el repetidor, que va esser condemnat, que li varen caure més de quatre anys de presó i no sé quants de milions d'indemnització. I si no va complir la condemna és perquè té més de 70 anys.

- Ja vaig sentir dir cosa, i també vaig sentir a dir que podia estar involucrat en l'intent d'incendiar l'editorial Moll, però què vols que et digui. Jo no m'ho crec

si no es demostra.

- Clar, tu tampoc no creus que en Barrionuevo i els altres haguessin fet res mal fet, tant si varen fundar el GAL com si no, tampoc no creus que en Cañellas hagués prevaricat donant l'obra del túnel de Sóller a un amic seu i a canvi de 50 milions de pessetes, encara que fossin per al partit.

- I jo per què m'he de creure aquestes coses. A més si han fet això ha estat per aconseguir un bé superior. Si en Barrionuevo va fundar el GAL jo només l'acusaria que no hagi acabat amb l'ETA. I si en Cañellas va cobrar 50 milions, no en va agafar cap en el seu propi benefici, i això l'honora.

- Però com és possible que diguis aquestes bajanades i que defensis la gent que ha comès un delictes segons la Llei. Tu també ets d'aquells que defenses que s'atorguin obres municipals a empreses fantasmaes que no estaven legalitzades o que es formaven a propòsit per fer aquelles obres, com ha passat a la plaça de can Pere Ignasi de Campos o al poliesportiu de Montuïri?

- Jo crec que no s'ha de voler anar tant per la Llei i que s'ha de saber fer els ulls grossos, especialment si ells fan els ulls grossos amb tu.

- Si hi ha moltes persones que són com tu, és normal que ens vagin així les coses en aquest món on els que comanden fan el que els dona la gana. I què vols dir amb això que fan els ulls grossos amb tu?

- Que no saps que tenc un trast sense edificar dins el poble i que segons la Llei em correspondria tancar-lo i fer les voravies. I doncs, no he fet ni m'han fet fer cap de les dues coses, i és per això que crec que són bons governants.

- Mira que et dic, pens que de les coses que ens passen tan culpables són els que les fan, com els que les permeten sense moure un dit per redreçar-les.

- I quin dit vols que mogui una persona com jo, que tota la vida ha lluitat perquè vosaltres tenguessiu un ca vostra.

- Amb el vot, pare, amb el vot. I ja en parlarem quan torneu. Que tengueu un bon viatge."

Joan Lladonet

FERRETERIA
ADROGUERIA
ART. DE REGAL
"MENAJE"

Ca'n Ros

Plaça Major, 19
Tel. i Fax 971.65.09.62
07630 CAMPOS

Històries de la vida real

Dins aquest mes d'agost he pogut assistir a un fet que volia comentar. La meva intenció és que les persones que llegeixin aquest escrit també puguin pensar i fer els seus comentaris. Jo sempre he cregut que quant a l'educació, és molt important poder tractar fets reals. Són fets que repeteixen diferents persones. Per exemple, quan un nin cau en terra, totes les persones tenen la tendència a anar aixecar-lo. Però quan un nin s'enfada i exigeix que li donin una cosa, unes persones actuen d'una manera i d'altres actuen de maneres diferents. Moltes persones repeteixen el que han vist fer als seus pares o a persones properes. És per això que crec molt interessant que puguem aprendre a actuar a partir de conductes que han tengut èxit o evitar les que han fracassat.

Això passava dins un restaurant a l'hora de sopar. Va entrar una família, mare, pare, tia o amiga i un nin d'uns tres anys. Es varen asseure a una taula que estava entre dos sofàs i varen demanar diferents plats per sopar. Mentre esperaven i una vegada ja tenien taula parada, el tenien dret damunt el sofà i intentava tocar tassons, culleres, forquetes, etc., tot el que podia i fins allà on arribava. Però aquest és un petit comportament que quasi ni em va cridar l'atenció. Va esser devers vint minuts més tard quan vàrem començar a sentir plorar l'infant, plorava que es descabdellava. Llavors vàrem tornar a posar atenció a la taula de veïnat. Era que no volia menjar i provaven de totes totes que menjàs i l'al·lotet que no aturava de plorar.

Va passar per allà el cambrer i tot d'una la mare que li va dir: "Que vendrà aquell home i ja veuràs tu". I el cambrer que ho va sentir i que no li devia fer cap gràcia que el comparassin a l'home del sac, va haver d'afirmar que sí que ell el faria menjar i, que per tant li era convenient sopar. El nin seguia plorant quan veia que la seva mare li acostava el menjar per la cara. També el varen amenaçar de cridar la policia, però el nin si s'aturava de plorar era perquè no veia el menjar devers la seva boca. Amb això que el seu pare tot enfadat es va aixecar, el va agafar i li va dir que se l'enduria a un home que hi havia pel carrer. I el nin més decidit que mai, i de la mà de son pare cap a la porta s'ha dit, pareixia que se n'anava ben content i sense plorar.

Al cap de cinc minuts el pare que entra i duu el nin en braços, el nin amb cara indefinida i sense plorar i el pare amb cara seriosa, pensant que ja veuran tots com ara menjarà. Al cap de dos segons de seure i d'intentar fer-lo menjar tot seguia igual. El nin amb uns bon plors i que no volia menjar. Ho varen intentar uns quants minuts més i en no aconseguir-ho, el pare més enfadat el torna agafar de la mà de mala manera i tot amenaçant-lo cap a defora s'ha dit. El nin tot xalest i sense plorar, camina que caminaràs.

En aquests moments vaig comentar a la meua dona que aquests pares s'equivocaven, perquè o bé el nin no tenia gana o bé no li agradava el que li donaven, i que cada vegada que sortien del restaurant, es veia com el nin s'ho agafava com un passeig i li agradava. Per tant, pensava que si tornaven a entrar tampoc no menjaria i tornaria a plorar, amb la intenció que el fessin sortir.

Al cap d'uns minuts torna a entrar el pare més enfadat que abans, asseu el nin a la taula, es disposen a donar-li menjar i el nin una altra vegada romp en plors. I no hi va haver manera. Aquí va esser la mare la que va

agafar el nin i se'l va emportar de mala manera cap a defora.

Varen passar cinc minuts, en varen passar cinc més i la mare i el fill que no tornaven. Nosaltres que pensàvem que no veuríem com acabava la cosa, vàrem pagar i vàrem sortir del restaurant, que era un d'aquests que tenen cadires i taules defora. La sorpresa la vàrem tenir quan després de travessar el portal, vàrem veure el nin assegut a una cadira i la mare acotada davant ell que li donava menjar, crec que era un entrepà. En aquells moments el nin menjava i no plorava.

El comentari és molt bo de fer. De la missa en sabem ben poca cosa, però es pot deduir el que ja hem dit abans i que hem comentat també en altres articles. Quan un infant petit plora és perquè té fam, té son, va mullat o està malalt. Quan un infant té tres anys és normal que no agafi l'anada a un restaurant com un premi, cosa que sí passarà més envant. Segurament aquest infant no tenia gana en aquell moment i no volia menjar. A més no li agradava haver d'estar quiet i preferia passejar. Per tant, els pares crec que es varen equivocar a l'hora de dedicar més de mitja hora a pressionar-lo perquè menjàs.

Aquests pares la varen encertar de totes totes, quan no li varen pegar ni un petit copet, però també es varen equivocar a l'hora de voler fer creure que existeixen homes dolents, cambres o policies als quals es pot cridar i que vendran i li faran mal, si no creu.

Si volien que menjàs un entrepà o un poc de pizza i l'al·lot en aquells moments no en volia, que l'emboliquin dins un paper i en arribar a casa seva o en tenir talent ja s'ho menjarà. Perquè aquests pares o els pares que actuen d'aquesta manera també hem de creure i pensar, pensar i creure que s'ho passen molt malament. Educar bé és molt difícil, però crear trastorns a una família que té infants petits és molt fàcil.

Joan Lladonet

es punt

Les millors marques en:
Confecció, gèneres de punt,
corseteria i bany

Creu, 2 • Tel. 971.65.03.46

CAMPOS

Joan Segura, 5

MANACOR

✓ Local

Concert a càrrec de la Coral Enginy i la Coral Infantil Sant Julià

Diuen que l'experiència és un grau i així ho hem de creure després d'haver sentit la darrera actuació de la Coral Infantil Sant Julià. Sota les ordres d'una temperamental Magdalena Rigo poguérem gaudir d'una magnífica actuació dels components de la popularment anomenada "Coraleta". Tots els sentits i els seus sabers hi posen en cada una de les cançons interpretades, fent goig del públic en general i, en especial, dels familiars que els acompanyen.

Prèviament havia actuat la Coral Enginy que demostrà també la seva vàlua i experiència a un públic que per les Festes s'entrega amb major entusiasme a tots els actes.

En definitiva, una vetllada ben agradable la que ens feren passar els més petits cantaires de Campos i de la Coral Enginy. Enhorabona a tots ells i, en especial, a la Directora Magdalena Rigo que és la que hi posa més feina i més entusiasme.

A.S.

— Moment de l'actuació de la Coral Infantil Sant Julià.

27

Joan Manresa a "Sa Nostra"

"Sovint la poesia roman als prestatges de les llibreries o al munt de llibres que no s'acaben de llegir. Si la poesia s'escampa en veu alta, canvia completament i es fa viva: a través del lector es crea un triangle de comunicació amb l'autor i qui escolta. Llegir poesia en públic és fer renèixer allò que, en el silenci del llibre, és molt poc atractiu. Si algú llegeix en veu alta i sent prop qui l'escolta, s'entra dins un món tot ple de paraules voladores"

Així es manifesta Joan Manresa en la presentació que fa d' "Un viatge de Poesia". L'autor d'aquesta nit poètico-musical no pretén fer una "antologia" on tothom hi sigui representat, tan sols apareixen els llibres i la poesia que li ha agradat de manera especial. Així hi haurà poemes i fragments literaris d'autors com Blai Bonet, Miquel Bauçà, Salvador Espriu, Bartomeu Rosselló-Pòrcel, Joan Salvat Papasseit, Miquel Àngel Riera, Damià Huguet, Cesare Pavese, Tawfiq Zayyad, Joan Manresa, Adonis, Constantinos Cavafis, Omar Khayyam i una selecció de poemes de l'Orient d'Al-Andalus.

La poesia s'escamparà en veu alta precedida d'una cortina musical entre cada autor. Es pretén crear un ambient per llegir i escoltar. La música seleccionada serà la que l'autor haurà anat arreplegant durant anys de viatges i que si en principi sembla que no té res a veure amb els poetes, al final veurem com es produeix una conjunció total entre la paraula i la música. Així per als poemes d'El Pis de la badia de Miquel Àngel Riera li cau molt bé la música Zülfu Livaneli; i per a Damià Huguet, la música de Nino Rota; per a Bartomeu Rosselló-Pòrcel la de Frederic Mompou i Stavros Xarhakos per la poesia de Joan Salvat-

Papasseit.

Per tal de convertir l'espai escènic en un punt atractiu, lluminós i de color s'hi incorpora una obra del pintor-poeta Andreu Terrades. Es tracta del díptic Amics on amb fons del cap andritxol, un home llegeix i l'altre l'escolta. D'aquesta manera, de mica en mica, es va un poc més enllà del recital i quasi esdevé un espectacle teatral.

Aquest muntatge que poguérem gaudir al Pati de Sa Nostra de Campos fou estrenat al Teatre Municipal de Palma al 1998 i, posteriorment fou duit a Felanitx. Té la intenció de fer un viatge més llarg per tots els llocs on siguin capaços de gaudir de la trobada entre poesia, música, pintura i espectacle teatral.

Que el viatge continuï.

Redacció.

CRISTALLERIA
PERELLÓ
Acristallaments en general

Carrer Palmer, 1

Tel. 971.65.00.95

07630 CAMPOS

Ciclos Serra

Reparació i Venda

Provença, 1 • Tel. 971.65.00.85

07630 CAMPOS

Miquel Fullana, pregoner de les Festes

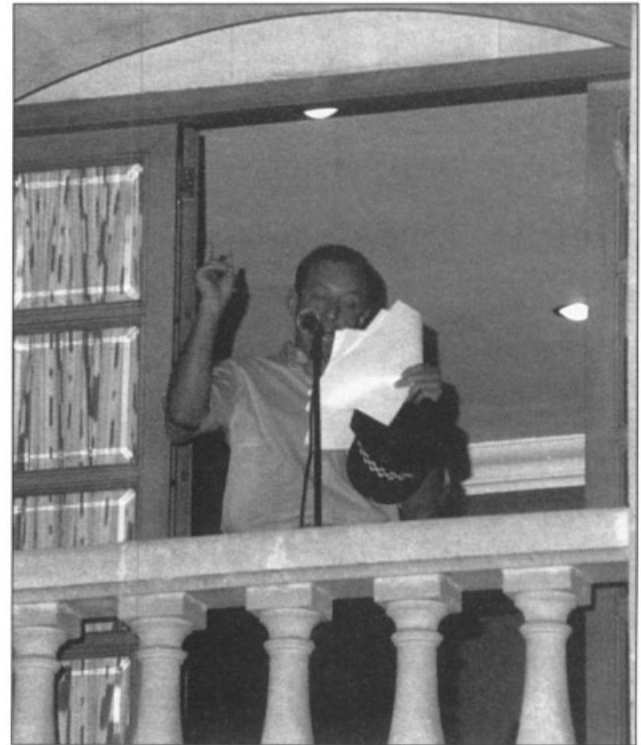
Com ve essent habitual, des de fa una partida d'anys, les festes de la Mare de Déu d'Agost comencen amb el Pregó que va anar a càrrec del polifacètic Miquel Fullana.

A través de les seves paraules en Miquel va voler reivindicar la seva condició de campaner i convidar a la participació sana en els distints actes preparats, tot això tocat amb mostres de les seves dots creatives i interpretatives.

El record de fets, festius i de la vida quotidiana, donaren pas a una part final en la qual en Miquel demostrà el seu enginy parant taula i oferint el seu menú, als presents, fent ús d'alguns dels mals noms campaners i sempre en to humorístic.

En Miquel sap arribar a la gent i això ho va demostrar una vegada més, la seva simpatia i el fet de dir el que la gent vol sentir i amb les paraules indicades, demostraren que és un bon comunicador, i això per una persona com ell que es sotmet al criteri del públic és molt important.

Quant a l'acte en general, tal vegada seria important considerar l'horari de celebració del mateix, massa d'hora en uns dies llarguíssims i aficat entre un enfilall de distints actes. Seria bo donar-li, per part de tots, la importància que es mereix i aconseguir l'assistència de molta més gent.

— Moment en què el pregoner Miquel Fullana fa una incursió en els malnoms dels campaners.

Redacció

PIQUETONS
PERRUQUER
 ESTILISTA - UNISEX

C/. Aigua, 17
 Tel. 971 16 01 36
 07630 CAMPOS

Lucia Ginard
 Esteticista Diplomada

Informam que posam a la seva
 disposició els gabinets d'estètica
 i tractaments capil·lars

- * Depilacions (Elèctrica, a la Cera i Freda)
- * Tractaments Facials (Rehidratació, Àcid)
- * Tractaments Corporals (Reductors, Anticel·lulítics, Gimnàstica Passiva, etc...)
- * Tintes i Permanents de Pipelles
- * Massatges, Manicures, Pedicures, Maquillatges

ANÀLISI DEL CABELL
 Tractaments Capil·lars Personalitzats

Alopcies - Descamacions - Caspes - Picors
 Debilitat Capil·lar - Caigudes

Es Campanar

Autoservici

Seccions de:

Congelats

Fruiteria

Carnisseria

Cansaladeria

Major, 36 - Tel. 971.65.07.69
 07630 CAMPOS

Lletres a la Tieta

Benvolguda tieta,

Al llarg de la vida hem d'afrontar distintes endevinalles, enigmes i enganyifes. Sovint són circumstàncies que aprofiten la curiositat innata de les persones i la ingenuïtat que, a força d'ensopegades, es va perdent de manera paulatina.

Els interrogants a desembrollar no sempre són trascendentals i, més d'una vegada, fins i tot seria contraproduent arribar a conclusions definitives que posarien fi a qüestions immemorials. Seria una vertadera llàstima, per exemple, que després d'anys i anys s'arribàs a descobrir qui va matar la cussa d'en Noreta, o que algú es plantejàs, seriosament, aclarir qui comanda realment a son Ribot.

La curiositat, tieta, és un element fonamental en la contribució al desenvolupament de les persones i de les societats, i tant és així que una manera de frenar i de dirigir aquest desenvolupament ha estat, i és encara, posar traves a la satisfacció d'aquest desig de saber. En aquesta línia algú ha arribat a dir que a un demanador se li poden dir mentides.

Saber o no saber és part de la comèdia de la vida. Cascadú fa el seu paper com millor sap, seguint més o menys els registres del guió i deixant, o no, que el director faci la seva tasca. Arribar a ser bons actors i bones actrius és objectiu de molts i moltes; l'èxit de l'obra, en gran mesura, depèn de la interpretació.

El problema de fons però -sempre hi ha emperons- comença a sorgir quan en comptes d'esdevenir bons intèrprets, de carn i os i amb sentiments, no passam de ser teresetes de pedaç i fusta, insensibles; homoniqueus que responen a les ordres d'uns fils dissimulats per la foscor de l'escenari i que manegen altres que amaguen les fesomies i les seves habilidoses urpes darrera les cortines de vellut. Qui va cometre tan vil crueltat amb la quissona? i a son Ribot, qui comanda a son Ribot? Aquestes preguntes no en necessiten de resposta, la veritat podria acabar amb l'encanteri, el dubte és fascinant!

Però no només ens trobam amb qüestions intrascendents, moltes d'altres tenen gran importància i són precisament aquestes les que sí en necessiten de resposta, de vegades, fins i tot, convendria que les explicacions es donassin abans de començar a aparèixer els interrogants, llavors, com ja s'ha dit, els demanadors es poden trobar amb qualsevol cosa. No us parl de situacions fictícies ni llunyanes, us parl de coses ben properes i actuals i que, una vegada més, vénen a ratificar tot el que tantes vegades he intentat fer-vos avinent. No sé si ja haureu ensumat que us vull parlar de la Plaça de can Pere Ignasi, però supòs que sí.

El tema comença molts d'anys enrera, això ho sabreu millor que no jo, tieta, i cada cert temps ha reviscolat i se n'ha tornat a parlar. D'ençà que els terrenys foren cedits, donats, regalats,... (?) a l'Ajuntament o al poble (?) per fer-hi una plaça (?) les gestions han avançat amb més rapidesa (?); fins arribar a l'hora d'ara quan un reixat de ferro i un cartell ben gros -anunciant la venda de "la seva plaça d'aparcament"-

ens han fet veure que les primeres passes s'han donades. A mitjan estiu la construcció de la plaça es va adjudicar a una empresa que curiosament es diu "Aparcaments sa Plaça" i que -segons l'oposició municipal- ni estava constituïda com a tal en el moment de ser convidada a participar al concurs, ni registrada en el moment de l'adjudicació. Són les primeres preguntes que al meu entendre s'havien d'haver contestades i que, a hores d'ara i que jo hagi sabut, no tenen resposta i que és necessària i no només per satisfer la nostra curiositat sinó per aclarir quina de les dues parts ens vol enganar. Durant l'espera les obres dels aparcaments han començat i han tornat a aturar-se (?).

Al marge, o a la vegada, ens quedam sense saber què passarà amb la casa de ca na Quart i si han pogut veure, i opinar, els interessats -els campaners per exemple- el projecte que s'ha aprovat. Casa per casa es repartiran, ben aviat, papers que ens recordaran els nostres deures com a contribuïents; i dels drets, tieta, quan n'hem de parlar dels drets com a ciutadans?

Recordem, tieta, que es tracta d'un espai públic -de tots en principi- i que ho és gràcies a la gentilesa de persones amb nom i llinatges, què en deuen pensar al respecte? eren aquestes les seves intencions? Per donar-ho a una "empresa" privada, durant un període de setanta-cinc anys (el batle de Campos de quan acabi la concessió encara ha de nèixer o deu ser molt petit o petita) tal vegada haurien fet uns altres comptes.

Un centenar d'anys d'espera, il.lusionada qui ho pot negar, són a punt d'anar-se'n a porgar fum, és el centre de la vila que els nostres avantpassats ens volien deixar? és el que els nostres fills i néts esperen rebre de nosaltres? és aquest el destí dels BIC o de les poques zones verdes que hi ha dins el casc urbà?

Si voleu, tieta, demà mateix podeu tenir la vostra pròpia plaça -d'aparcament però- a plaça.

Aparc l'abraçada per una altre dia i a reveure!

Segona regional del C.E. Campos

- Miquel, un bon final de lliga i s'aconsegueix l'ascens. Què se sent en aquell moment?

Una alegria immensa, ja que s'aconsegueix l'ascens després de 3 anys de feina. I va ser una alegria per tothom, jugadors, directius,...

- Vist de fora semblàveu un grup molt unit. Qui era el líder d'aquest grup?

Dins el vestidor en Pep Monserrat, en Tomeu Prohens i en Miquel Sureda eren els caps visibles d'un vestidor com no n'havia tengut cap mai. Érem amics i fèiem pinya, crec que serà irrepetible.

- Feis la impressió que estàveu un poc marginats dins el club, era o és així?

No, el club no ens tenia marginats, senzillament som l'equip filial. Jo, personalment, he trobat molta d'ajuda d'en Biel Sureda. Nosaltres som del Campos i, el que ha de quedar clar és que mai no hem estat anti-Campos.

- Després d'una temporada com la de l'any passat, el començament d'aquesta hauria de ser molt tranquil. És així?

No ha estat exactament així. Tot ve a conseqüència del final de la temporada passada, que acabarem amb només 11 jugadors de regional.

Després s'han retirat en Pep Monserrat, en Miquel Sureda, en Duran i en Toni Riera, a més d'en Loren i en Pedro Pomar ens hem trobat amb pocs efectius i volem intentar aconseguir un equip competitiu.

A més s'ha d'afegir el problema que no trobam

— "Els jugadors que entrenava l'any passat formaven pinya.

campaners per completar l'equip.

- Quines aspiracions teniu?

En un principi volem mantenir la categoria per aconseguir pujar a primera regional el més prest possible.

- Vols afegir res més?

Sí, vull tornar donar les gràcies als jugadors de l'any passat.

Redacció d'Esports

Botiga

CA NA MEL

Alimentació, Merceria,
Perfumeria,
Ceràmica Mallorquina

Carrer Sant Blai, 3 • Tel. 971.65.07.44
07630 CAMPOS

CRESPÓÓPTICO

Julio Crespo
María Crespo

**Comunica als seus clients
el seu nou domicili a Campos**

Francesc de Borja Moll, 2
Tel.: 971.71.47.17
07003 Palma

Carrer Sitges, 35
Tel: 971.65.26.37
07630 Campos

30

LEE SQUIDO DIESEL Levi's

 Champion MANS Kappa adidas AVIA CAT

l'almoina, 30 tlf 971.16.84.56 porreres

CA'N MELERO

FRUITES I VERDURES • CONGELATS
FRUITS SECS • PRODUCTES DIETÈTICS
VINS A L'ENGRÒS
POLLASTRES A L'AST

Carrer Ferrocarril, 1 • Tel. 971.65.06.30
07630 CAMPOS

Visites nocturnes al Camp Municipal d'Esports

Les nits campaneres han estat molt caloroses i això ha fet que la piscina municipal hagi rebut la visita de gent un tant acalorada amb la intenció de nedar a les hores que el Camp Municipal d'Esports es troba tancat.

El fet en si no és nou, sinó tot el contrari; sempre hi ha hagut gent interessada a "practicar l'esport" quan aquestes instal·lacions estan tancades, però aquest cop ha estat diferent.

Tot va passar la nit abans del fi de curs de l'escola d'estiu de natació. En Tomeu Prohens havia posat el robot encarregat de la neteja de la piscina en marxa com cada vespre, però aquest cop hi va haver visites.

El problema vingué quan les visites no contentes a fer ús d'unes instal·lacions tancades decidiren tirar dos morts, és a dir dos pesos amb unes cordes, que hi havia vora la piscina a dins la mateixa: això féu que al llarg de la nit el robot s'emboïcàs amb una de les cordes fins que pegà al mort produint-li uns desperfectes que poden voltar les 100.000 pessetes.

Segons hem pogut saber la policia local està investigant el fet. Esperem que hi hagi sort i es pugui saber qui ha estat o han estat el/s responsable/s.

Redacció

31

Jaume Vidal torna d'Alemanya

El mes passat parlàvem de la prova que havia anat a fer en Jaume Vidal amb l'equip de futbol alemany del Bochum, doncs ha tornat. La nostra intenció era de poder fer una xerrada amb ell perquè ens contàs com havia anat la cosa. No hem pogut, però hem recollit un poc d'informació del que havia fet.

Segons hem pogut saber tot va començar quan un membre de la directiva del Bochum, que passa temporades per Mallorca, va demanar si hi havia algun jugador interessant per Mallorca. Li varen parlar d'en Jaume i li mostraren un vídeo, els trobaren interessants i li proposaren anar una setmana a Alemanya a fer una prova.

En Jaume va decidir de provar-ho, i agafà l'avió cap a Alemanya. Un cop va ser allà va realitzar una sèrie d'entrenaments i va estar uns dies concentrat amb l'equip, per tornar a Mallorca una setmana després.

Segons ha contat en Jaume l'experiència va ser molt bona, i el tractaren molt bé. Ja a Mallorca va rebre una oferta del Bochum per jugar amb l'equip filial, i després de comparar les diferents ofertes que tenia va optar per fitxar pel Vilafranca.

És a dir que si les coses no canvien en Jaume jugarà aquesta temporada amb l'equip vilafranquer,

ara bé, a l'hora d'escriure aquestes retxes l'equip de Figueres s'havia tornat a posar en contacte amb en Jaume i encara seguien les converses.

Per cert, en Jaume ha tornat començar la temporada marcant. Enhorabona i endavant, Jaume.

Redacció d'esports

Restaurant

Es Brot

Carrer Ripita, 44
07630 Campos

Tel.: 971 16 02 63

S'ESCAPADA

Bicicletes & Esports

Accesoris venda i reparació

Articles esportius en general

Ronda Jaume II, 49 - Tel. 971.65.07.26
07630 CAMPOS

La família per damunt tot

Sobretot la família Llompart que encapçalà la classificació a la segona prova de la regularitat d'embarcació que se celebrà el passat 19 de juliol.

Aconseguia el primer lloc en Joan Llompart amb 5.700 grams, seguit del seu fill Joan Llompart Gayà amb 4.040 grams. quedà com el Tercer classificat en Tomeu Salas amb 3.810 grams.

A la categoria dames, com no podia ser d'altra, na Isabel Llompart amb 3.110 grams.

Aquesta modalitat finalitzà dia 2 d'agost, tercera i darrera prova per als pescadors de barca que després de quatre hores de pescar, la classificació quedà com segueix:

- 1r. Joan Llompart (5.370 grs)
2n. Tomeu Salas (5.110 grs)
3r. Mateu Mascaró (4.270 grs)

Dames:

- 1a Isabel Llompart (3.370 grs)

Diumenge, dia 9 d'agost se celebraven les proves amb motiu de les Festes de la Mare de Déu d'Agost. L'ajuntament premiava el primer i segon quant a la peça major a cada una de les modalitats i els que tingueren més sort i capacitat foren els següents:

Vencedors

Submarina:

- 1r. Andreu Vidal Salvà

Victimes

- Sard de 515 grs

- 2n. Toni López Mas Llista de 390 grs

Roquer:

- 1r. Toni Servera Vaca de 175 grs
2a. Francisca Ferrà Tord de 165 grs

Grumeig:

- 1r. Baltasar Font Llista de 550 grs
2n. Joan Oliver Saupa de 340 grs

Embarcació:

- 1r. Miquel Capó Saupa de 80 grs
2n. Julià Ballester Saupa de 70 grs

Els pescadors de barca encara han tingut una altra prova, però ja fora de regularitat i aquesta sí que ja serà la darrera d'enguany.

Era el dia 23 d'agost i es tractava de la prova social en aquesta modalitat ja que la resta de modalitats es farà en una data més avançada i tots el mateix dia.

De moment, per la festa social ja hi ha uns triomfadors que són els guanyadors d'aquest diumenge. El primer fou... Joan Llompart (5.340 grs) seguit de Toni Huguet (3.470 grs) i tercer Damià Vadell (3.460 grs).

A la categoria dames, la primera fou... Isabel Llompart (3.260 grs), a continuació coloma Vadell (3.020 grs) i Miquel Perelló (1.495 grs).

Com vos deia al principi, la família (Llompart) és la primera en moltes classificacions.

Jaume Clar

CENTRE D'ESPECIALITATS MÈDIQUES

Igualatori
Medicina General
Pediatría
Ginecologia i Obstetrícia
Cardiologia i Aparell Respiratori
Otorrinolaringologia
Aparell Digestiu
Anàlisis Clíniques
Cirurgia General
Neocirurgia
Cirugia Plàstica i Reparatoria
Nutrició i Dietètica
Dermatologia

A.T.S.
Clínica Dental - Ortodòncia
Màxilo-Facial
Implantologia
Psicologia
Traumatologia i
Cirurgia Ortopèdica
Reumatologia
Ortopèdia
Rehabilitació i Fisioteràpia
Atenció primària per a deportistes
Oftalmologia
R. X. Radiologia...

ASSEGURANCES: AXA - ADESLAS - AGRUPACIÓ MÚTUA - ASISA - IMECO - MEDIFIATC - TROUPAMA
NOVOMEDIC - ONCE - PREVIASA - SANITAS - CAJA SALUD - VITALICI - L'ALIANÇA - WINTERTHUR - ALIANZ - RAS

Plaça d'Espanya, 56 - Tel. i Fax: 97112 00 64 - LLUCMAJOR

Torneig d'escacs de la Mare de Déu d'Agost

Desset foren els participants al Torneig de Partides Ràpides de la Mare de Déu d'Agost, que es va celebrar dissabte dia 15 d'agost al carrer Creu, davant el bar Can Nina a partir de les cinc i mitja de l'horabaixa.

El torneig consistí en una marató de partides de cinc minuts durant dues hores i mitja. Per això es varen habilitar cinc taulers i, mentre deu escaquistes jugaven, la resta esperava el seu torn. Quan qualcú perdia, s'aixecava, s'apuntava el darrer a la llista d'espera i cedia el seu lloc al primer dels que esperaven.

A les vuit s'acabaren les partides i es procedí al recompte dels resultats. A la primera posició es produí un triple empat a 21 punts

entre el campaner Joan Pomar i els externs Carles Fernández i Antoni Ducrós, que aconseguiren un trofeu cadascun. En segona posició quedà el campaner Miquel Ollers, amb 19 punts i, ja a més distància, els segueixen Antoni Mojica amb 13 punts, i Francesc Ducrós i el campaner Antoni Ballester amb 7 punts cadascun.

El guanyador del trofeu al primer classificat juvenil va ser Francesc Ducrós i el del primer juvenil local Bartomeu Rigo, qui va guanyar un desempat amb Gabriel Mas i Antoni Bonet, ja que tots tres havien aconseguit els mateixos punts.

Jaume Lladó

FOTO: Dàmia Prohens; Foto Vidal - Campos

— Enguany es registrà una gran participació de jugadors de fora poble.

MATEU NICOLAU URREA

Gestió i assessorament fiscal i empresarial

Síquia, 12 · Campos A 10 Tel. 971.65.03.45

Heura
Sa Botiga
de
Ses Herbes

*A la fi a Campos
una tenda allà on trobaràs,
a més d'herbes, productes
dietètics, d'agricultura biològica,
llibres de Salut Natural
etc.*

Carrer Victòria, 11
Tel. 971.65.21.49
07630 CAMPOS

Sa Canova

Avda. Ronda Estació, 35
Tel. 971.65.02.10
07630 CAMPOS

**PRODUCTES
ADROVER**

Carrer Menorca, s/n. · Tel. 971.65.00.54
07630 CAMPOS

Wing Tsun

Al llarg del darrer cap de setmana d'agost va tenir lloc al gimnàs Oxigen de Cala d'Or un cursset intensiu de Wing Tsun, que com molts ja sabeu és un art marcial enfocat cap a la defensa personal.

Aquest cursset va ser dirigit pel màxim exponent del sistema a l'estat espanyol, el mestre Sifu Víctor G. Silvan, acompanyat pels instructors Llätzer Garcias i Manuel Vaquer.

Malgrat ser un cursset intensiu va transcórrer de manera entretinguda i divertida mantenint sempre una disciplina pròpia dels mètodes tradicionals xinesos, posant l'accent en els principis i conceptes bàsics que caracteritzen el sistema.

Els participants van demostrar en tot moment unes ganes i una vàlua que els portaren a l'obtenció dels diferents graus amb els seus certificats oficials.

Per part dels companys que hi participaren, pioners en la pràctica d'aquesta art marcial, obtingueren els següents graus després de passar la prova establerta:

En Paco Amor obtingué el 4t grau.

En Manolo Roman, en Miquel A. Melià i en Francisco J. Rojas el 3r grau.

En Jaume Barceló, en Francisco Prieto, en Francisco Puigserver, en Mateu Nicolau, N'Antonio Garcia, en Luis Hernández, en Manuel Arteaga i n'Apol.lònia Vidal obtingueren el 1r i 2n grau.

— Els participants mostraren moltes ganes i una gran vàlua.

Ja per acabar volem aprofitar l'ocasió per agrair al Gimnàs Oxigen l'ajuda i suport incondicional que ens donaren.

*Departament de Premsa
del E. W.T.U.*

JUAN ARTIGUES, S.L.
Renault Campos
Antelm Obrador, s/n.

Servei de grua permanent
Tels.: 971.02.62 - 971.65.04.00
Tel. Mòbil 908.63.81.99

Lloguer de vehicles
Disposam de vehicles de substitució mentre vostè repara el seu a les nostres instal·lacions a preus molt especials

Dr. José A. Herrero Saura

OCULISTA

Comunica als seus clients el canvi de domicili de la seva consulta

Historiador Talladas, 2

Horari: Dijous horabaixa
es prega petició d'hora. Tel.: 971.65.26.37
ASSEGURANCES: ASISA, NOVO-MÈDIC, IMECO

Centre Reconeixement

Permís de conduir i d'armes

Horari:
Dijous de 17 a 19'30 h.
Comunicam als interessats el nou domicili:
C/. Historiador Talladas, 2
Tel.: 971.65.26.46

Agost, mes de Bàsquet A 3, i de posar-se en marxa

Al llarg de les setmanes que precediren les festes de la Mare de Déu d'Agost, el club Bàsquet Campos va organitzar el VI Torneig de "Streetball" (bàsquet a 3), que enguany es convertia en el el I Memorial Pere Vicens.

Aquest any, com vam indicar el mes passat, s'han batut rècords de participació ja que hi havia 14 inscrits a la categoria de masculins, 6 a la de mixt i 2 a la de femení.

Al llarg de tres setmanes el públic assistent va poder gaudir de veure uns entretinguts i emocionants partits de bàsquet a 3, que tengueren el seu punt culminant en les semi-finals i finals disputades els dies 12 i 13 d'agost.

A la categoria de masculí el guanyador fou l'equip de *Sa Neu Blanca* que s'imposava a l'equip del *Sogo*; el tercer lloc fou pels jugadors del *Anam sobrats* i el quart per *Masguait S. L.*

Dins el grup mixt els campions eren els *Joan Taller Gràfic/Llibreria Roig* després de guanyar en la final al *Ja ho veurem*, quedant tercer i quart *M'és igual* i *Acrílics Bombàstics*, respectivament.

En el grup femení foren les jugadores del *Construccions Julià Porquer* que aconseguiren la victòria en el partits que les enfrontà al *Ho saps tu?*

Ja deixant de banda el torneig de Bàsquet a 3, que per cert no hi tornà haver ningú de La Sala per donar els trofeus, hem de dir que la directiva del Club Bàsquet Campos ja té perfilada la temporada 98-99.

Aquesta propera temporada hi haurà els següents

— Equip guanyador masculí: Sa Neu Blanca

equips:

Senior Masculí, entrenat per en *Joan Garau* i en *Tomeu Ferrer*; *Sénior Femení*, dirigit una temporada més per en *Jaume Oliver*; *Júnior Masculí* entrenats per en *Pere Ballester*; *Júnior Femení* entrenat per en *Joan Garau*; *Cadet Maculí*, entrenats per en *Sebastià Mas*; *Cadet Femení*, que segueixen sota les ordres d'en *Gori Vidal*; en *Rafel Duran* serà el responsable de l'equip *Infantil Femení*; el *Mini Masculí*, serà dirigit per n'Esteve Tomàs; i seran na *Ma Pilar Marín* i na *Cati Mas* les encarregades dels *Benjamins*.

També s'ha de destacar que els entrenadors dels equips inferiors, és a dir fins a *Cadet*, estaran coordinats per en *Xisco Amengual*, que torna a Campos.

Ja per acabar dos temes, que no són menys importants que tot el d'abans: en primer lloc s'ha d'assenyalar que en *Tomeu Adrover* enguany ha deixat de col·laborar activament amb el bàsquet campaner, per agafar-se, en un principi, un any de vacances ben merecudes. Segur que notarem la seva absència.

I, si tot va bé, a finals de mes de setembre, devers dia 25, el Club Bàsquet Campos ha de realitzar la seva primera junta d'on sortirà la primer directiva del Bàsquet campaner després d'abandonar el C.E. Campos.

Miquel Oliver i Bauzà

— Equip més divertit: "Xots passadors"

PINTURA I DECORACIÓ
MALER UND DEKORATIONSARBEITEN
PAINTING AND DECORATION

RAFEL SANCHEZ

APLICACIÓ DE TOT TIPUS DE PINTURES, PER A INTERIORS I EXTERIORS
ESMALTS, ESTUCATS, VARNISSOS, LACATS, GOTELÉ,
IMPERMEABILITZACIÓ DE FAÇANES I TERRATS.
ANY TYPE OF PAINTING TECHNIQUES
JEDE ART VON MALTECHNIKEN

Tel. 65 29 46 • Mòbil 909 61 12 61 • CAMPOS

TRANSPORTS MESQUIDA

Ronda Catalunya, 9 - Tel. 971.43.11.05
07630 CAMPOS

L'equip de Tercera ja està en marxa

Dissabte, dia 22 d'agost va ser el dia escollit per la Directiva del C.E.Campos per fer la presentació de tots els equips, que en aquells moments ja havien començat a preparar la temporada.

En un acte que no va rebre una resposta de públic molt important, tot i que en acabar la festa s'havia de jugar un partit que enfrontà el Campos amb el Felanitx de Preferent, el primer equip va compartir protagonisme amb la resta dels equips de futbol base.

L'acte de presentació dels equips del club va servir per encarar la recta final en la preparació de l'equip de cara a la temporada que començava el dissabte següent. Al llarg d'aquest estiu l'equip d'en Damià Barceló ha jugat diversos partits de caire amistós guanyant 6-1 al Santanyi, 4-1 a l'Espanys i 2-1 al Felanitx, ha empatat 4-4 amb S'Horta i 2-2 amb el Constància, i ha perdut 2-1 amb el Platges de Calvià i 4-0 amb el Constància.

Pel que fa referència als actes de presentació dels equips hi va haver dues absències notables, a més d'alguns equips que encara no té tots els jugadors, com les d'en Joan Mas que serà baixa un parell de setmanes a causa d'una lesió, i la d'en Pep Sansó, ex-entrenador del primer equip i entrenador dels cadets, que ha tornat a ser un dels punts d'interès d'aquest estiu.

Dissabte 29 d'agost arribava l'hora de la veritat del primer equip, ja que debutava aquí a Campos, en partit de lliga, davant de l'Sporting Maonès en un partit que acabà amb el resultat d'empat a 2.

Malgrat un partit és poc per jutjar a ningú, no sembla difícil que l'equip campaner pugui aconseguir els objectius que s'ha marcat per aquesta propera temporada.

Redacció d'esports

**C.
E.

C
A
M
P
O
S**

36

Mariol. los

Llenceria - Merceria

Pròxima obertura el mes de Setembre

Carrer Plaça, 7 - Tel.: 971 16 02 72 - CAMPOS

NOU STIL

Merceria - Llenceria

C/. Antoni Maura, s/n

Tornejos d'Estiu de Futbollet

Un any més dos tornejos han omplert les nits d'estiu campaners de partits de futbollet.

El primer es va disputar al llarg del juliol, perdonau el retard però el mes passat la revista estava estibada i no hi va haver espai suficient. En aquest torneig, el primer que es va crear, hi pot participar qui vulgui tant si ha estat federat com no.

Aquest any disputaren la final els equips *T. Barceló/Barberia López*, que aconseguia la classificació després d'eliminar des del punt de penal l'equip de *S'Amagatall*, contra el *Sopa de Mè* que eliminaven amb un contundent 6-1 a l'equip d'*Sports Campos/Pub Autèntic*.

Moments abans de la final l'equip d'*Sports Campos/Pub Autèntic* aconseguia el tercer lloc imposant-se des del punt de penal a l'equip de *S'Amagatall* després d'acabar el partit amb un espectacular empat a 4. Ja a la final l'equip de *T. Barceló/Barberia López* es faria amb el títol des del punt de penal, després d'acabar el partit amb empat a 1, deixant un any més amb la mel als llavis als jugadors del *Sopa de Mè*.

Aquest any el màxim golejador va ser en Miquel Vicens i el porter menys golejat va ser en Tomeu Barceló.

Pel que fa referència al Torneig d'aficionats el quadre d'honor queda de la següent manera:

El guanyador va ser l'equip campaner de *Construccions Fer-Vi* que s'imposà amb un contundent 3-0 als llucmajorers del *Bi-ges*. Aquests equips acce-

— El guanyador va ser Construccions Fer-Vi

diren a la final després d'eliminar als equips *Drink Team*, que fou el tercer classificat, i *Huguet Rajoles Hidràuliques (amb caràcter)*, que quedaren quarts.

Els trofeus que completen el quadre d'honor se'ls endugueren en *Biel Mas (Ca'n Coco)* com a porter menys golejat; en Toni Burguera com a màxim golejador; l'equip dels *Cacao-Maravillao* que s'endugué el trofeu a l'esportivitat; i en *Biel Fuentes* dels *Bi-ges* com a millor jugador del torneig.

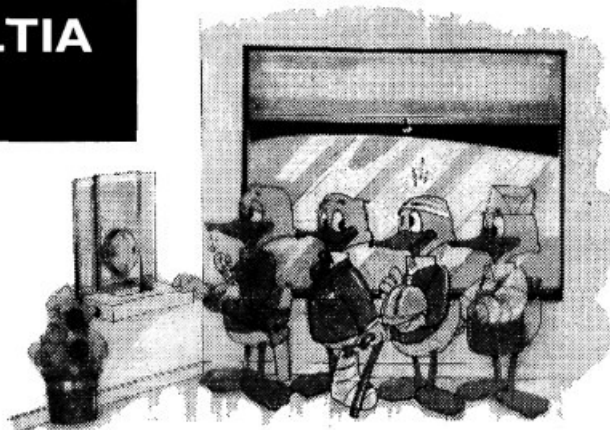
Redacció d'esports

SUBSIDI PER MALALTIA I/O ACCIDENT

PER ESSER AUTÒNOM
UN SOU DE FINS A
6.000.000 DE PTES.

PREVIASA LI
ASSEGURA

Antoni Marquès Marquès, 24 - Baixos
Edif. Tivoli
07003 PALMA DE MALLORCA

PREVIASA obsequia amb el seu **Servei Dental**
a totes aquelles persones que sol·licitin informació
a les nostres oficines

Maria Miquel Nadal
Carrer Santanyí, 15
07630 CAMPOS

No són maneres

Aquests darrers anys ens havíem avesat a passar el mes d'agost pendents dels nous fitxatges del Campos, per a l'equip de Tercera Divisió, però enguany no ha estat així.

Les causes crec que han estat dues:

En primer lloc, el fet que Pep Sansó hagi abandonat la banqueta del primer equip juntament amb els fitxatges realitzats sembla que ha satisfet bona part de l'afecció.

L'altre motiu, i fins a cert punt més important que l'anterior, ha estat l'equip cadet.

Quan es va crear la figura de directiu responsable de cada equip del futbol base, es va donar carta blanca que cada equip anàs més o manco per lliure.

No entraré a comentar els diferents fets que han provocat una mena de rebuig envers aquest equip (molts de jugadors de fora, jugadors companers que van a jugar a fora, equipatges diferents, entrenadors de primera fila,... i tota una sèrie de decisions preses pels seus responsables que molta gent entén com un greuge comparatiu).

El que realment és preocupant són certs comportaments al voltant d'aquest equip.

En primer lloc com és normal a Campos les crítiques s'han produït als bars, on realment no serveixen de res. No hem d'oblidar que la directiva és una Junta Gestora i si algú no està d'acord amb la manera de funcionar sempre es pot presentar amb una nova directiva i agafar les regnes del Campos; i atenció, no és necessari esperar a acabar la temporada, si algú vol ser President del Campos pot presentar la seva candidatura demà mateix.

Però no només són els afeccionats els que tiren la pedra i amaguen la mà. Un cop més el Campos ha tornat a patinar, ja que la directiva s'ha desentès un poc d'això, donant llibertat d'actuació a en Sebastià Sagreras, directiu responsable d'aquest equip. Ara bé, ells sabran el que fan. El que no és de rebut és fer befa dels afeccionats presentant un nin anglès que passava uns dies per aquí com a component de l'equip cadet.

Sovint és difícil aguantar les crítiques, i més quan es creu que el que s'està fent és beneficiós per al poble; però són els que donen la cara pels altres els que han de tenir les idees prou clares per no entrar en breques que no duen enlloc.

Jo, personalment, no estic d'acord amb el que han fet enguany amb els cadets però com diuen per la vila al cap trobarem les voltes. Si d'aquí uns anys hi ha problemes amb la pedrera del Campos, ja sabrem a qui agrair-ho, i si les coses van bé els donarem l'enhorabona.

Miquel Oliver i Bauzà

38

Es lloga:

Nau Industrial 480 m²,
6 d'amplària x 12 m. d'alçada.

Amb un pati de 500 m².

A Campos.

Informes: 971.64.08.12

RESSÒ

Revista mensual
ANY 11
Setembre 1998 • N.º 104
Edita: Obra Cultural Balear de Campos
Informació i Correspondència:
Apartat de Correus Núm. 40 - CAMPOS
Fax: 971.65.02.02

Coordinadors:

Montserrat Alcaraz
Pere Ollers
Antònia Sitjar
Esteve Tomàs

Coordinador Esports:

Miquel Oliver Bauçà

Coordinadora Publicitat:

Carme Llaneras • Tel. 971.65.21.32

COL·LABORADORS:

Miquel Adrover i Monserrat
Joan Adrover i Mascaró
Miquel Oliver Bauçà
Margalida Ballester
Miquel Forteza Rosselló
Guillem R. Caldentey
Sebastià Covas
Joan Juan Pons
Josep Lladó
Jaume Lladó
Gori Mas
Guillem Burguera
Antònia Serra
Damià Andreu Verger
Núria Vives
Sebastià Moranta
Guillem Mas i Forteza
Apol·lònia Vanrell
Maria Barón
Arnau Perelló
Francesc Miró
Josep Antoni Sala
Margalida Martorell
Francesc Blasco
Pere Adrover
Francesc Mas
Guillem Mas i Ferrari
Damià Prohens
Bàrbara Monserrat
Francesca Ballester
Francesca Mas
Miquel Àngel Aguió
Antoni Ginard
Jaume Clar
Miquel Roig Adrover
Joan Lladonet
Francisca Oliver
Antònia Gomila

Subscripció: 2.750 Ptes. anuals
Preu d'aquest exemplar:
275 Ptes. I.V.A. (Inclòs)

Dipòsit legal: PM.951-1988

Maquetatge i Impressió:

A ADROVER - CAMPOS
Tel. 971.65.02.02

E-mail: Imp.Adrover@oninet.es

Bartomeu Ballester, fitxatge estrella de C.E. Campos 98 - 99

“Encara no és el moment de la meva retirada”

Una de les notícies més sorprenents de l'estiu ha estat sens dubte el fitxatge de Bartomeu Ballester, ex-jugador del Mallorca, Terol, Llevant, Còrdova, Castelló, etc. Amb aquest fitxatge el veterà jugador campaner torna al seu poble, al poble que el va veure néixer i el va formar com a futbolista i persona. Ja feia uns quants anys que el club campaner intentava el seu fitxatge però per unes raons o altres aquest es posposava un pic i un altre. Unes raons, per altra banda, que s'expliquen clarament si es té en compte que Ballester ha estat jugant sempre a Segona A i Segona B, categories en les quals el Campos no ha militat mai. El canvi d'idea vendria donat, ja que el Campos segueix a Tercera Divisió, per la circumstància que no hi haurà cap equip mallorquí a Segona B i les ofertes que tenia d'altres clubs implicaven un desplaçament a terres peninsulars i, en aquestes alçades de la seva carrera esportiva, no era aquesta una idea que l'atragués massa ja que *“Encara que un tenguí ganes de seguir uns anys més jugant a categories superiors, sempre que hi hagi bones ofertes, és clar, cal pensar també amb la família. Els al.lots que han de començar al col.legi, la dona amb una feina estable, el fet de dur un parell d'anys fora una altra vegada a casa,... són condicionants perquè un pugui decidir anar-se'n i cal pensar-ho molt bé. Malgrat tenir una bona oferta del Gandia per jugar a segona B crec que era la millor decisió que podíem prendre”*

Molts de rumors han circulat pel poble durant les darreres setmanes en el sentit que tornava al seu poble per retirar-se d'una manera digna del futbol en actiu. Però, segons les seves paraules, res més enfora dels seus pensaments: *“No, de cap manera, no és la meva intenció aquesta, encara que mai no se sap que pot arribar a passar. S'ha d'anar vivint el futbol temporada rera temporada perquè poden sorgir, en un moment donat, complicacions en forma de lesions, desmotivació, etc. M'agradaria seguir jugant uns anys més i pens que, en les condicions actuals, ho puc fer.”*

Ballester sempre ha estat un jugador que s'ha caracteritzat per la seva disciplina i professionalitat i en tots els clubs en els quals ha militat la impressió que ha deixat ha estat molt bona. Segons diu ell sobre el treball als entrenaments: *“Pens que els partits són un reflex dels entrenaments. Si tens disciplina, concentració i ganes, a part de treballar molt, també et diverteixes moltíssim jugant.”* Sobre els joves que comencen pensa: *“Han de tenir molta il.lusió, molta fe en el que fan, sobretot molta humilitat i ganes de fer feina”* De l'exigent afició campanera diu: *“He estat molt de temps fora d'aquí i, per això, es fa difícil opinar però treballant i fent les coses bé segur que els il.lusionarem, farem que es diverteixin i que vinguin al camp molta de gent”.*

Pel que fa al Campos 98-99 troba que: *“Podem fer coses interessants ja que tenim un equip com-*

— “S'ha de viure el futbol temporada rera temporada”

petitiu encara que molt jove. De tota manera, això passa ineludiblement per no somniar massa, tocar amb els peus en terra i comprendre les nostres limitacions, no menysprear ningú i anar a tots els camps amb molta humilitat.”

Per acabar l'entrevista era obligat conèixer la seva opinió sobre la resta d'equips que, en teoria aspiren a ocupar els primer llocs de la categoria: *“En principi, Constància, Vilafranca, At Balears i alguna sorpresa de darrera hora com passa cada any. Esperam ser una de les revelacions i aficar el cap entre els primers per poder lluitar pel títol però aquestes coses són sempre molt complicades, hi influeixen molts de factors, encara que per nosaltres no quedarà.”*

Amb aquest fitxatge el Campos ha culminat una aspiració que ja tenia en l'etapa de Torneu Roig, ja havien mantingut contactes en aquella època, i que a la fi s'han materialitzat. De tota manera, val més tard que mai i és ben segur que el Campos ha fitxat un jugador amb garantia de professionalitat i que deixarà tot el que té dins el camp per uns colors que, en el fons, són els seus colors, els colors de l'equip del seu poble i els colors de l'equip que el va veure néixer com a jugador i persona. Benvingut sia i molta de sort!

Josep - Antoni Sala i Toral

New Age

No és una sèrie de fotografies consecutives d'una festa,
ÉS UNA OBRA ENTRELLAÇADA EN TOT EL SEU CONJUNT.

No tan sols és un fidel record d'aquest dia,
ÉS FOTOGRAFIA I DISSENY D'AVANTGUARDA

No és un àlbum dels que queden oblidats dins un calaix,
ES GAUDEIX DE VEURE'L I DE COMPARTIR-LO, NO ES GUARDA AMAGAT.

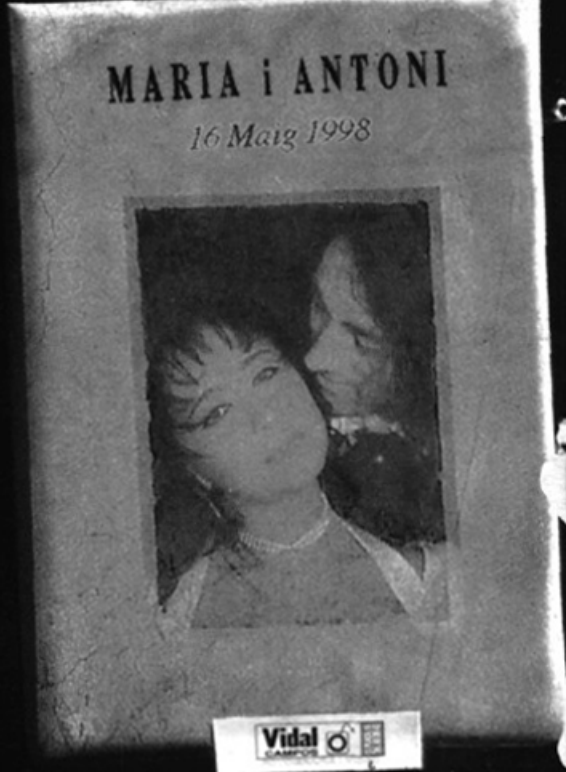
New Age ROMP AMB ALLÒ QUE DE VEGADES ES DIU QUE
"TOTS ELS REPORTATGES SÓN IGUALS" EL QUI VEU UN *New Age*
CANVIA D'OPINIÓ, DEFINITIVAMENT.

Innovant des de 1919

CAMPOS (Mallorca)

Tel. 65 06 43

New Age de Vidal CAMPOS